ΑΓΩΝΑΣ

"Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως" (Α' Τιμ. 6,12)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΒ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 142 - ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΑΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ,41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2009

ΜΑΚΑΡΙΟΤΑΤΕ, ΑΦΟΥΓΚΡΑΣΤΕΙΤΕ ΤΗΝ ΥΠΟΓΕΙΑ ΟΡΓΗ

• ΣΕ ΕΝΑ γκάλοπ «δεικτών» εμπιστοσύνης στους θεσμούς στην Ελλάδα, που δημοσιεύθηκε στην «Καθημερινή» στις 28 Δεκεμβ. 2008, η Εκκλησία έρχεται 22α μεταξύ 24 θεσμών. Δηλαδή μέσα σε μια 10ετία, από πρώτη προτίμηση αξιοπιστίας, έχασε την εμπιστοσύνη των πολιτών και κατέρ-ρευσε κυριολεκτικά ως ο πιο αναξιόπιστος θεσμός.

• ΤΙ ΕΧΕΙ συμβεί για να χάσει η Εκκλησία μας την εμπιστοσύνη των Ελλήνων ορθοδόξων και μάλιστα μεταξύ των νέων σε ποσοστό 85%;

• ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΕ η σύνεσή σας, το μέτρο στα λόγια σας και στις πράξεις δεν αρκούν για να αναχαιτίσουν αυτή την κατάρρευση της εμπιστοσύνης προς την Εκκλησία μας. Χρειάζονται γενναίες αποφάσεις και πράξεις. Και αυτές πρέπει να αναζητηθούν στις συμπεριφορές Ιεραρχών. Η μέθη της εξουσίας έχει κάποιους απ' αυτούς, πολλούς, στρατευμένους στη δουλεία της. Είναι διάγνωση η βεβαιότητα της κοινής γνώμης ότι, κατατρύχονται από αθεράπευτη ματαιοδοξία, δεσποτοκρατία, αρχομανία, φιλοχρηματία, φιλοδοξία, ένθρονη αλαζονεία, «κουσουριασμένο» εθισμό, άριστες δημόσιες και κοσμικές σχέσεις, και διαπλοκή με εφθαρμένους πολιτικούς, άθεους δημοσιογράφους, ανάλγητους χρηματιστές-λεφτάδες και συγχροτισμό με άλλα... «κουσουριασμένα» στοιχεία της ελληνικής παρακμής.

• ΛΕΙΠΕΙ από τους πολλούς το ορθόδοξο φρόνημα (αρκετοί ερωτοτροπούν και ενδίδουν στον οικουμενισμό)· η ασκητική Ορθοδοξία, το ταπεινό παράδειγμα, η λιτότητα του βίου και των πράξεων, η πατερική ορθοτόμηση του λόγου της Αλήθειας και η σωτήρια μετάνοια διδαχής του εαυτού τους (πρώτα) και του ποιμνίου τους είναι τα αρνητικά στοιχεία της. Δείχνουν περισσότερο ως «έχοντες εξουσίαν» και ολιγότερον ως «διάκονοι» του λαού.

• ΤΟ ΚΑΚΟ έχει παραγίνει και αν δεν αλλάξουν συμπεριφορές και στάση ζωής• αν δεν κατεβούν από τους υπερυψωμένους θρόνους αφήνοντας κατά μέρος την αλαζονεία τους και δεν φορέσουν τον ταπεινό και απέριττο μοναχικό σκούφο, σε λίγα χρόνια, όταν θα έχουμε φύγει και εμείς οι παλαιοί, η Εκκλησία μας θα είναι περιθωριοποιημένη έρημος …

• ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΕ, βοηθήστε και υποδείξετε το ορθόδοξον ήθος πρώτα στους «δεσποτάδες» και μετά ζητήστε αρετή από το λαό! Ο σεβασμός μας και η υπακοή μας στους αρχιερείς είναι δεδομένος όχι όμως στους «δεσποτάδες».

Περ. ΧΡΙΣΤ. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
Στυλ. Λαγουρός

ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΤΗΣ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Από τα πανάρχαια χρόνια οι άνθρωποι ξεχώριζαν τους καλούς και ενάρετους από τους κακούς και στερημένους αρετών, καθώς και τους δίκαιους από τους άδικους. Και τους μεν ενάρετους και δίκαιους σέβονταν και τιμούσαν, τους δε κακούς, μοχθηρούς και άδικους απέφευγαν ως επικίνδυνους και βλαπτικούς.

Είναι γεγονός ότι καμία σχέση δεν μπορεί να υπάρξει μεταξύ της αρετής και της κακίας. Οποιαδήποτε δε προσπάθεια συγκερασμού αυτών των δύο θα αποτύγχανε, διότι δεν θα εξέφραζε ούτε τη μία ούτε την άλλη μάλλον δε το νέο πλάσμα θα ήταν νόθο και ερμαφρόδιτο, γι' αυτό και απορριπτέο. Το χάσμα μεταξύ αυτών των δύο εννοιών αγεφύρωτο παρ' όλη την καλή διάθεση του ενάρετου, αν και μισεί την αμαρτία και αδικία, να προσεγγίσει τον άδικο, ενώ δεν παρατηρείται το ίδιο και από την δική του πλευρά, διότι **«ανόμοιος τοις άλλοις ο βίος αυτού και εξηλλαγμέναι αι τρίβοι αυτού»** (Σ. Σολ. 2, 15) δηλαδή, η ζωή του δεν είναι ίδια με τη ζωή των άλλων ανθρώπων. Διαφορετικοί οι δρόμοι και οι τρόποι του βίου του.

Η ζωή του δίκαιου γίνεται για τον άδικο έλεγχος και μαρτύριο επειδή η σύγκριση τον εμφανίζει να μειονεκτεί και να εισπράττει την αντιπάθεια των άλλων. Έτσι ο δίκαιος **«εγένετο ημίν εις έλεγχον εννοιών ημών βαρύς εστίν ημίν και βλεπόμενος»** (Σ. Σολ. 2, 14) δηλαδή έχει γίνει καθημερινός έλεγχός μας, της νοοτροπίας και της συμπεριφοράς μας. Είναι βαρύς και ανυπόφορος και που τον βλέπουμε και μόνον.

Αιτία της όλης συμπεριφοράς του άδικου ανθρώπου είναι η υπερηφάνεια,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ 2

ΠΕΡΙΠΕΙΟΣ
ΙΡΥΚΑΣ
ΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 17130 0,50€
ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ
Διορισμοί στις εφορίες
ΜΕ ΑΓΩΓΗ σε βάρος των κατηγορουμένων
στην υπόθεση υπεξαίρεσης, για πρόκληση ηθικής βλάβης
Αποζημίωση 100 εκ. δρχ. ζητά το
Δ.Σ. του Προσκυνήματος
Μία δικαστική υπόθεση - Γιατί μπήκε στο αρχείο;

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΣΤΗ ΣΕΛ.2

«ΕΝ ΠΟΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΑΥΤΑ ΠΟΙΕΙΣ;»

Του Αντώνη Καρκαγιάννη

Στη Λάρισα, μερίδα καλοκάγαθων ορθοδόξων χριστιανών αρνείται πεισματικά, και κατά καιρούς μαχητικά, να αναγνωρίσει και να αποδεχθεί ως θρησκευτικό ποιμένα τον σημερινό μητροπολίτη, τον κ. Ιγνάτιο Λάππα. Τον θεωρεί παράνομο και «ανάξιο», γιατί χειροτονήθηκε παρά την αντίθετη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας και γιατί σφετερίσθηκε τον μητροπολιτικό θρόνο από τον απομακρυνθέντα, αλλά νόμιμο και κανονικό, πρώην μητροπολίτη Λάρισας, Θεολόγο, ζώντα τότε και ήδη μακαριστό. Τον κατηγορεί επίσης ότι «τα χέρια του είναι βαμμένα με αίμα», διότι παλαιότερα υποκίνησε επιθέσεις της Αστυνομίας εναντίον διαμαρτυρομένων χριστιανών, στις οποίες πολλοί τραυματίσθηκαν. Τέλος, εκτοξεύουν εναντίον του το σύνθημα «έξω οι κλέφτες από την Εκκλησία», επικαλούμενοι τα λόγια του Ιησού, ότι «ο μη εισερχόμενος διά της θύρας εις την αυλήν των προβάτων, αλλά αναβαίνων αλλαχόθεν, ούτος κλέπτης εστί και λησταί». Αλλά και διότι κληρικοί του στενού περιβάλλοντος του κ. Ιγνατίου κατηγορήθηκαν και καταδικάσθηκαν για οικονομικές ατασθαλίες.

Ο μητροπολίτης κ. Ιγνάτιος, ή όποιος άλλος νομιμοποιείται έχουν δικαίωμα να υποβάλουν μηνύσεις γι' αυτές τις κατηγορίες, αν τις θεωρούν συκοφαντικές. Πράγματι, στο παρελθόν υπεβλήθη σωρεία μηνύσεων, οι οποίες εκδικάσθηκαν και οι κατηγορούμενοι κατ' επανάληψιν απηλλάγησαν. Κανείς όμως δεν έχει το δικαίωμα και δεν μπορεί να τους εξαναγκάσει να δεχθούν κάποιον ως αρχιερέα, όταν μάλιστα το αξίωμα αυτό έχει να κάνει με το φρόνημά τους και τη θρησκευτική τους πίστη.

Κανείς επίσης δεν έχει το δικαίωμα και δεν μπορεί να απαγορεύσει ή να περιορίσει τις διαμαρτυρίες τους ή την έκφραση των πεποιθήσεων, με συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις, εφ' όσον τηρούν το Σύνταγμα και τους νόμους. Συχνά η επίσημη Εκκλησία χαρακτηρίζει τις ομάδες αυτές και τις κινήσεις και γενικά οτιδήποτε ξεφεύγει από τον έλεγχο της «αιρέσεις» και «αιρετικές» και «αιρετικούς». Για την Πολιτεία, όμως, δεν είναι παρά πολίτες που ελεύθερα και νόμιμα έχουν το δικαίωμα να εκφράζουν τις πεποιθήσεις τους.

Δεν γράφω το σημερινό σημείωμα για να πω αυτά τα πασίγνωστα και αυτονόητα. Άλλος είναι ο λόγος. Στα χέρια μου έπεσε ένα έγγραφο του μέχρι πρόσφατα προέδρου Εφετών και προϊσταμένου του Εφετείου Λαρίσης, του κ. Δημ. Στάθη (έχει ήδη συνταξιοδοτηθεί), απευθυνόμενο στην Αστυνομική Διεύθυνση Λαρίσης, με κοινοποίηση στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Στο έγγραφο ο προϊστάμενος του Εφετείου Λαρίσης με αυτήν την ιδιότητα, αφού περιγράφει «με μελανά χρώματα» τις εκδηλώσεις των διαμαρτυρομένων κατά του κ. Ιγνατίου ορθοδόξων χριστιανών, καταλήγει στην εξής φράση: «Κατόπιν αυτών σας παρακαλώ να ενεργήσετε τα δέοντα για την τιμωρία των ενόχων και για την εξάλειψη του απαραδέκτου αυτού φαινομένου εις το μέλλον».

Δεν γνωρίζω αν ο εισαγγελεύς του Αρείου Πάγου ασχολήθηκε με το έγγραφο του προέδρου Εφετών Λαρίσης και τι του απάντησε. Πιθανόν να εξοργίσθηκε και να έδωσε τόπο στην οργή του.

Ρώτησα εγκρίτους νομικούς και μου είπαν περίπου τα εξής: Το έγγραφο είναι παράνομο. Ο πρόεδρος Εφετών δεν έχει εξουσία και αρμοδιότητα να «παραγγείλει» ποινική δίωξη και να «παρακαλέσει» την Αστυνομία να αρχίσει προανακριτική διαδικασία. Αυτή η εξουσία και η αρμοδιότητα ανήκουν στον εισαγγελέα Πρωτοδικών. Παρ' όλα αυτά, η Αστυνομία μετά το έγγραφο διέταξε προανακριτική διαδικασία.

Δεύτερο και σημαντικότερο, αποκαλεί «ενόχους» και ζητάει την τιμωρία ανθρώπων πριν ακόμη δικασθούν από τον «φυσικό τους δικαστή», πριν να έχει διατυπωθεί κατηγορία εναντίον τους! Σκεφθείτε αν και ο «φυσικός δικαστής» είναι επίσης πειθήνιος στα «κελεύσματα» του κ. προέδρου, όσο και η Αστυνομία.

ΣΧΟΛΙΟ ΤΟΥ «ΑΓΩΝΑ»

Αναδημοσιεύουμε το παραπάνω δημοσίευμα της εφημερίδας «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» (14/1/05) διότι πράγματι η μεθοδευμένη και παράνομη ενέργεια του κ. Δημ. Στάθη, τέως προέδρου Εφετών και προϊστάμενου (σήμερα συνταξιούχου) του Εφετείου Λάρισας, έδωσε το στίγμα των μελλοντικών ενεργειών σε δικαστικούς και άλλες υπηρεσίες, με αποτέλεσμα τον απηνή και εξοντωτικό διωγμό των πιστών της Λάρισας, που θέλουν να ζουν και να συλλογιούνται ελεύθερα, όπως κάθε πολίτης σε δημοκρατική χώρα.

Μάλιστα, ο δεσπότης κ. Ιγνάτιος στην αρχική μήνυσή του και εν συνεχεία στις προτάσεις των αγωγών του εναντίον μας, μνημονεύει συνεχώς και επισυνάπτει την παράνομη υπ' αριθ. 1205/24-5-04 παραγγελία (αναφορά) του κ. Δημ. Στάθη προς την Αστυνομική Διεύθυνση Λάρισας με κοινοποίηση στον κ. Εισαγγελέα Αρείου Πάγου. Την ονομάζουμε δε παράνομη, γιατί ο κ. Στάθης, σε ρόλο Εισαγγελέα, μας χαρακτηρίζει προκαταβολικά ενόχους, αφαιρώντας το τεκμήριο της αθωότητας. Δηλαδή όπως λέει ο λαός: «Μαζέψτε τους και περιποιηθείτε τους!!!». (Αυτό έλεγε προς την Αστυνομία).

Έκτοτε, κάθε νόμιμη ενέργειά μας και κάθε διαμαρτυρία μας, αφού ακολουθήσει, για τυπικούς λόγους, κάποια νομική διαδικασία, απορρίπτεται, έστω κι αν οι ισχυρισμοί μας είναι εξόχως σοβαροί και αληθείς, χρήζουν δε ιδιαίτερης προσοχής και πραγματικής έρευνας, απαλλαγμένης από προκαταλήψεις και... επηρεασμούς.

ΒΑΤΟΠΕΔΙ
Ερχεται στη Λάρισα
Προσεχώς
Ζητήστε τον «Αγώνα»

ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΤΗΣ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ **συνέχεια από τη 1η σελίδα**

ο ατομικισμός, η εγωπάθεια και φιλαυτία, στοιχεία που τον οδηγούν στο φθόνο, το μίσος και την κακότητα, σε βαθμό τέτοιο, ώστε να επιδιώκει και την εξόντωση οποιουδήποτε ήθελε σταθεί εμπόδιο στο διάβα του ή ήθελε εκφράσει αντίθετη άποψη από τη δική του. Τότε θα τον ακούσεις να λέγει: **«Ενεδρεύσωμεν τον δίκαιον, ότι δύσχρηστος ημίν εστι και εναντιούται τοις έργοις ημών και ονειδίζει ημίν αμαρτήματα νόμου και επιφημίζει ημίν αμαρτήματα παιδείας ημών»** (Σ. Σολ. 2, 12).

Και ενώ, ένας μέσης νοημοσύνης και παιδείας άνθρωπος, θα συγκλονίζονταν από τον καλοπροαίρετο έλεγχο του συνανθρώπ ου του και θα άλλαζε τρόπο ζωής, συναντούμε, δυστυχώς, ανθρώπους οι οποίοι όχι μόνον δεν εκμεταλλεύονται τον έλεγχο προς αυτοέλεγχο και οικοδομήν, αλλά αντίθετα, οργίλοι και εμπαθείς συσκέπτονται με ομοίους τους πώς θα εκδικηθούν τον ... θρασύ και ... αναιδή που τόλμησε να σχολιάσει τις πράξεις της ζωής τους.

Έχοντας αυτά υπόψη ο σοφός Σολομώντας σπεύδ ει να μας συμβουλεύσει λέγοντας: «**Μη έλεγχε κακούς, ίνα μη μισήσωσι σε έλεγχε σοφόν και αγαπήσει σε. Δίδου σοφώ αφορμήν και σοφώτερος έσται γνώριζε δικαίω και προσθήσει του δέχεσθαι**» (Παροιμ. 9, 8-9).

Κύρια στοιχεία στα παραπάνω γραφόμενα είναι η **ταπείνωση** και η **υπερηφάνεια** δύο ιδιότητες που, η μεν πρώτη ανεβάζει και εξυψώνει τον κάτοχό της στα μάτια του Θεού και των ανθρώπων, οδηγώντας τον στον πραγματικό σκοπό της ζωής, τη σωτηρία, η δε άλλη τον υποβιβάζει, του δημιουργεί ψευδαισθήσεις ισχύος και απατηλών ονείρων, τον απομονώνει και περιθωριοποιεί καθιστώντας τον ακοινώνητον, επιβλαβή και ασυμπαθή τόσο στους ανθρώπους όσο και στο θεό, ο οποίος, ως γνωστόν, **«υπερηφάνοις αντιτάσσεται»**.

Η Εκκλησία μας, σαν στοργική μάνα, ενδιαφέρεται για όλα τα παιδιά της και κυρίως για κείνα που απομακρύνθηκαν από το Θεό με κίνδυνο να χαθούν. Έτσι, προκειμένου να συνεορτάσουμε και να συνευφρανθούμε υποδεχόμενοι το άγιο Πάσχα και την Ανάσταση του Κυρίου μας, φροντίζει τον ενδιάμεσο χρόνο των 70 ημερών – δηλαδή από την Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου, μέχρι το βράδυ του Μ. Σαββάτου, περίοδος Τριωδίου – να μας παρουσιάσει το ομώνυμο και κατανυκτικότατο βιβλίο της με τον πλούτο των νοημάτων και των συναισθημάτων, θησαυρό ανεκτίμητης και αιώνιας αξίας. Θίγει τις λεπτότερες χορδές της ανθρώπινης καρδιάς και συγκινεί την ψυχή του αμαρτωλού, όσο κανένα άλλο βιβλίο. Ζωηρές είναι οι προς μετάνοια φωνές του. «Της μετανοίας άνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα», φωνάζει προς τον Κύριο ο αμαρτωλός. Και προς τη ράθυμη ψυχή του απευθυνόμενος κράζει: «Ψυχή μου, ψυχή μου, ανάστα τί καθεύδεις; Το τέλος εγγίζει και μέλλεις θορυβείσθαι...». Προϋπόθεση δε της μετανοίας και θεμέλιο κάθε αρετής υποδεικνύεται η υψοποιός

ταπείνωση. «**Φαρισαίου φύγω μεν υψηγορίαν και Τελώνου μάθωμεν το ταπεινόν εν στεναγμοίς».** Ο άνθρωπος που για λίγο θα ανοίξει το Τριώδιο και θα διαβάσει τα άγια αυτά λόγια, δεν είναι δυνατόν παρά να αισθανθεί περισσότερο άνθρωπος, και στα βάθη της ψυχής του να αναστενάξει για την ατέλεια και αμαρτωλότητά του. Μόνο ζώα δε θα αισθάνονταν τίποτε από τις φωνές του Τριωδίου....

Ο άνθρωπος, οποιασδήποτε κοινωνικής θέσης και μόρφωσης, είναι τρεπτός και ευκολομετάβλητος και πιεζόμενος από τα πάθη και τον μισόκαλο, κλίνει προς το κακό και την αμαρτία, γι' αυτό «**ουδείς αναμάρτητος είμι ο Θεός**». Συνεπώς, αμαρτωλοί, άδικοι, παράνομοι, μοιχοί, πόρνοι, φιλάργυροι, κενόδοξοι, εγωιστές, φίλαυτοι, περήφανοι... μπορεί να είναι, όχι μόνο οι αρχόμενοι, αλλά και οι άρχοντες μιας χώρας, πολιτικοί και εκκλησιαστικοί. Και εφόσον έτσι έχουν τα πράγματα ρωτούμε:

Γιατί, όταν ελέγχονται για συγκεκριμένα ατοπήματα, επαναστατούν, οργίζονται και προσάγουν τους ασκούντας τον έλεγχο στα δικαστήρια, για δήθεν προσβολή της προσωπικότητάς τους, επιζητώντας φανταστικά ποσά για να... καλμάρουν τον πληγωθέντα εγωισμό τους;

Επιτρέπεται – παράδειγμα – επίσκοπος που θέλει να τον εκλαμβάνουν **«εις τύπον και τόπον Χριστού»**, να διακατέχεται από τα χοντρά, γνωστά αυτά πάθη και να επιδιώκει την εξόντωση του ποιμενόμενου και την εκμηδένισή του, αποστερώντας του τα προς το ζην ή δημεύοντάς του το φτωχοκάλυβό του, μέχρι να προσκυνήσει τον **«εφέντη»**;

Ποιος ο λόγος να επιδιώκεται η κάλυψη ανήθικων, καταχραστών και ανάξιων... λειτουργών του Υψίστου, οι οποίοι γίνονται αφορμή «**να βλασφημείται το όνομα του Χριστού**» και να διαπομπεύεται το κύρος της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας;

Ποιος δεν θα αγανακτούσε και δεν θα απδίαζε όταν θα πληροφορούνταν ότι, κατά παραχώρηση Θεού μητροπολίτης, έδωσε εντολή στο δικηγόρο του να «τσακίσει» και να εξουθενώσει με δικαστικές αγωγές εκείνους, που δεν τον αποδέχονται; Με πολύ ρεαλισμό ο σοφός Σολομώντας μας περιγράφει την τραγικότητα της κατάστασης αυτής βάζοντας τον άδικο να προσκαλεί και άλλους να διαπράξουν μαζί το ανοσιούργημα: «**Να βάλουμε παγίδα (ενέδρα, τρικλοποδιά) στο δίκαιο, διότι μας κάνει τη ζωή δύσκολη και πάει κόντρα στα (πονηρά) έργα μας και μας κατακρίνει δριμύτατα ως παραβάτες του θείου νόμου»** (Σ. Σολ. 2, 12).

Ποιος δεν θα σηκώσει τα μάτια του στον ουρανό, προς τον δικαιοκρίτη Θεό, την ώρα που άδικοι δικαστές αθωώνουν παράνομους ισχυρούς και καταδικάζουν αθώες ψυχές σαν άλλη αγνή Σωσάννα;

Και να φαντασθείς, αγαπητέ αναγνώστη, ότι στον εσπερινό της Κυριακής της Τυρινής οι... άγιοι αυτοί, από τον άμβωνα, θα μας... συγχωρήσουν – αλήθεια για ποιο πράγμα; – και με γλυκανάλατη και «σπασμένη» φωνή – λόγω ταπείνωσης! – θα μας ζητήσουν «συγγνώμη», αν... έβλαψαν κανέναν... άθελά τους ενώ με τη θέλησή τους διώκουν ευσεβείς χριστιανούς. Θα ζητήσουν συγγνώμη με τα λόγια και όχι με τα έργα, γιατί αυτά απαιτούν ειλικρινή μετάνοια και καρδία συντετριμμένη.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να τονίσω και πάλι, ότι «ουδείς αναμάρτητος ειμή ο Θεός». Υπάρχει όμως μια βασική διαφορά, ότι άλλους ο θεός ορίζει να άρχουν και να ποιμαίνουν, διότι, υποτίθεται, είναι «το άλας», που με την αλιστική του δύναμη συντηρεί τη ζωή και απομακρύνει τη σήψη, άλλους δε να είναι οι αρχόμενοι, οι ποιμενόμενοι, οι έχοντες ανάγκη καθοδήγησης, στήριξης, φωτισμού και συμπαράστασης.

Εάν οι αρμόδιοι αξιωματούχοι, λαϊκοί και κληρικοί, που συμβολίζουν, – και πρέπει να είναι – το «άλας», χάσουν την ιδιότητά τους αυτή, τότε προς τί να κατέχουν τις θέσεις, τα σκήπτρα και τις μίτρες; Αυτό διερωτιέται (όχι ως αγνοών) ο Κύριος **«Υμείς εστε το άλας της γης εάν το άλας μωρανθή, εν τίνι αλισθήσεται; εις ουδέν ισχύει έτι ει μη βληθήναι έξω και καταπατείσθαι υπό των ανθρώπων»** (Ματθ. 5, 1).

Πολλοί οι άσωτοι και αμαρτωλοί, μεταξύ των οποίων και ο γράφων. Ας μην ξεχνούμε όμως ότι **«ο γνους πολλά και μη ποιήσας δαρήσεται πολλάς»**. Ο Κύριός μας υπήρξε το πρότυπο προς το οποίο πρέπει να προσβλέπουμε, διότι εφάρμοσε στη ζωή του όσα μετά δίδαξε υπήρξε «**ο ποιήσας και διδάξας**». Συνεπώς ο καθένας που επιθυμεί να άρχει οφείλει να γίνει στόμα Χριστού, έργω και λόγω, και ας μη προβάλει ως δικαιολογία το: «**τι να κάνω, άνθρωπος είμαι κι εγώ!».**

Ο Φαρισαίος είχε όλες τις αρετές. Δεν είχε όμως την ταπείνωση και χάθηκε. Ο Τελώνης είχε όλες τις αμαρτίες. Είχε όμως ταπείνωση και σώθηκε.

Ταπεινό φρόνημα λείπει, άγιοι πατέρες και αδελφοί.

Τελειώνοντας, η εφημερίδα μας εύχεται σε όλους τους αναγνώστες της την απόκτηση των αρετών του Φαρισαίου (προσευχή, εκκλησιασμό, ελεημοσύνη...) και την ταπείνω ση του Τελώνου, ώστε να αξιωθούμε να φθάσουμε αισίως και στο Άγιο Πάσχα.

Β.Γ.

ΜΕΡΗΣΙΟΣ
ΚΗΡΥΚΑΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 17130 0,50€

ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ
Διορισμοί στις εφορίες
Ανακοινώθηκαν χθες από το ΑΣΕΠ τα οριστικά αποτελέσματα - της κατηγορίας Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης - του γραπτού διαγωνισμού για την πλήρωση θέσεων του υπ. Οικονομικών. Όλα τα ονόματα. Σελ. 23

15/1/03
ΜΕ ΑΓΩΓΗ σε βάρος των κατηγορουμένων στην υπόθεση υπεξαίρεσης, για πρόκληση ηθικής βλάβης
Αποζημίωση 100 εκ. δρχ. ζητά το Δ.Σ. του Προσκυνήματος Τεμπών
Μία δικαστική υπόθεση - Γιατί μπήκε στο αρχείο;
Σελ. 3

Στην τοπική εφημερίδα Ημερήσιος Κήρυκας (15-1-03) διαβάσαμε τα παρακάτω:

«Από το Ιερό Προσκύνημα Τεμπών κατατέθηκε **αγωγή εναντίον τεσσάρων μελών της Διοίκησης** του ιδίου προσκυνήματος – δύο κληρικών και δύο λαϊκών – κατηγορούμενων **για υπεξαίρεση χρημάτων** από το παραπάνω προσκύνημα της αγίας Παρασκευής, μέσω της οποίας **ζητείται η επιστροφή των ποσών** που φέρονται να υπεξαίρεσαν παράνομα από τα έσοδα του Προσκυνήματος, καθώς και **η καταβολή αποζημίωσης της τάξεως των 100 εκατομμυρίων δραχμών για ηθική βλάβη.**

Ημερομηνία εκδίκασης της υπόθεσης ορίσθηκε η 7-10-03 στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Λάρισας. Τη συγκεκριμένη ημερομηνία η υπόθεση αναβλήθηκε για την 1-3-05».

Σύμφωνα με πληροφορίες κατά τη νέα δικάσιμο δεν προσήλθαν στο δικαστήριο ούτε οι ενάγοντες ούτε οι εναγόμενοι και η υπόθεση μπήκε στο αρχείο.

Εύλογα γεννιούνται συνεπώς τα παρακάτω ερωτήματα:

1) Εφόσον η Διοικούσα Επιτροπή κατέθεσε αγωγή γιατί δεν προσήλθε κατά την ημέρα της δίκης;

2) Έλαβε τα χρήματα που υπεξαιρέθηκαν και το ποσό της αποζημίωσης των 100 εκατομμυρίων δραχμών για ηθική βλάβη χωρίς να γίνει δίκη;

3) Μήπως τα βρήκαν; Και αν ναι, επιστράφηκαν τα υπεξαιρεθέντα; Η ηθική βλάβη αποκαταστάθηκε και πώς;

Οι τόσο λαλήστατες εφημερίδες για άλλα θέματα, γι' αυτό, το τόσο σοβαρό, δεν έγραψαν τίποτε. Μόνο κάποιοι ανέφεραν την παροιμία: «Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει».

Θα επανέλθουμε σύντομα γιατί η υπόθεση όζει.

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΝΩ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 142,
ΚΩΔ. ΥΠ. 1603
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2009
Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τασιόπουλος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Γραφεία: Αιόλου 20
& Ασροναυτών
Τ.Κ. 41221 Λάρισα
Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13
Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org

ΕΤΣΙ ΔΙΚΑΖΟΥΝ ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Σήμερα δημοσιεύουμε την 3η από τις 14 κατηγορίες που συνέταξε ο κατηγορούμενος και δικαστής Ιγνάτιος Λάππας, και την 3η αντίκρουση από τον κατηγορούμενο π. Ευθύμιο Τρικαμηνά

(συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

3η κατηγορία

του Δεσπότου Ιγνατίου.

Επί τυρεία και φατρία καθ' όσον κληρικός ών και τον πνευματικόν άνευ αδείας ημών επαγγελόμενος, εξεγείρει φανατικούς οπαδούς εις στάσιν εναντίον ημών και εναντίον άλλων Επισκόπων, συγκροτών ομάδας φανατικών κρατούντων ευμεγέθεις πινακίδας με υβριστικόν περιεχόμενον και δι' ηχητικών οργάνων, διογκούντων τας φωνάς, μεθ' υβριστικών συνθημάτων οξύνει τον φανατισμόν των οπαδών του μεταβάλλων αυτούς εις όχλον, οδηγών αυτούς και πρωτοστατών εν μέσω αυτών εις πλατείας παρακειμένας των Ιερών Ναών, αδικήματα τιμωρούμενα υπό των Ιερών Κανόνων ΙΗ' της Δ' Οικουμενικής Συνόδου και ΛΔ' της Πενθέκτης.

3η ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΗ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΥ

Διά την **γ' κατηγορίαν** δέον να ληφθούν υπ' όψιν τα ακόλουθα:

Κατ' αρχάς ο αγών των Λαρισαίων δια την δικαίωσιν του Κανονικού των Μητροπολίτου κ. Θεολόγου, είχε **αρχίσει πολύ πριν έλθω εγώ στην Λάρισα, παίρνοντας απολυτήριο από την Μητρόπολι Δημητριάδος.** Εγώ απλώς ερχόμενος συμμετείχα σ' αυτόν, επειδή είχα διαπιστώσει ότι όχι μόνον είναι δίκαιος, όχι μόνον είναι σύμφωνος με όλη την ορθόδοξο Παράδοσι, το να συμμετέχη δηλαδή και ο λαός και να έχη τον τελικό λόγο για το ποιος θα είναι ο ποιμένας του, αλλά επί πλέον την πάσης φύσεως αφύπνησι του λαού του Θεού την θεωρώ ως την τελευταία ελπίδα στον κατήφορο τον οποίο έχουν οδηγήσει οι Επίσκοποι την εκκλησία, για τον οποίο και θα αναφερθώ εκτενώς κατωτέρω στο θέμα της μνημονεύσεως. Όσον αφορά το ότι είναι παράδοσις ορθοδοξότατη ο λαός να αντιδρά όταν προσπαθούν να του επιβάλλουν ποιμένες οι όποιοι δεν τον εκφράζουν, ή τους θεωρεί κατευθυνόμενους και προσπαθούν να επιβληθούν με την βοήθεια της πολιτικής εξουσίας, καθώς επίσης εξεγέρσεις και κινητοποιήσεις του λαού όταν επιβουλεύονται την ορθόδοξο πίστι του, κοιτάξτε τον βίο του αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου, τον βίο του αγ. Αθανασίου του Μεγάλου και όλη την εκκλησιαστική Ιστορία, η οποία είναι κυριολεκτικά γεμάτη από τέτοιες περιπτώσεις. Θα σας καταγράψω ενδεικτικά δύο - τρία τέτοια περιστατικά επεμβάσεων του λαού, πέραν από τους βίους των δυο προαναφερθέντων μεγάλων αγίων μας, τους οποίους σχεδόν καθημερινά υπεράσπιζε ο λαός από τις εις βάρος των επιβουλές και αδικίες, για να καταδειχθή ότι οι επεμβάσεις αυτές του λαού του Θεού είναι εκ της θείας Προνοίας και αν δεν υπήρχαν δεν θα υπήρχε προ πολλών αιώνων η Ορθοδοξία, την οποία εσείς σήμερα ξεπουλήσατε στην Ευρώπη και την θυσιάσατε στον βωμό της εκκοσμικεύσεως και της φιλαυτίας.

α) «Μετά την εξαετή πατριαρχεία του Τιμοθέου, τον οποίο οι μοναχοί και ο λαός της Κωνσταντινουπόλεως αποστρεφόταν, επειδή αναθεμάτιζε την Σύνοδο της Χαλκηδόνος, ανήλθε στον θρόνο ο άγιος Ιωάννης ο Καππαδόκης (518-520). Κατά την διάρκεια της θείας Λειτουργίας της Κυριακής 15-7-518 ο νέος πατριάρχης πιέσθηκε με εντυπωσιακό τρόπο από τον αγανακτισμένο λαό, που φώναζε:

«Ακοινώνητοι διατί μένονεν, επί τοσαύτα έτη διατί ου κοινωνούμεν; εκ των χειρών σου κοινώνησαι θέλομεν ... ορθόδοξος εί, τίνα φοβήσαι; .... Ιουστίνε Αύγουστε TU VINKAS (νίκα), την Σύνοδον Χαλκηδόνος άρτι (αμέσως) κήρυξον... Ανάθεμα Σεβήρω τω Μανιχαίω... Τον επίβουλο της Τριάδος έξω βάλε... Ει φιλείς την πίστιν, Σεβήρον αναθεμάτισον... Πολλά τα έτη του βασιλέως, αδελφοί Χριστιανοί, μία ψυχή, πίστις εστίν, ουκ ένι (επιτρέπεται) απλώς. Η αγία Μαρία, Θεοτόκος εστίν... Ανάθεμα Σεβήρω, φανερώς ειπέ.... Ου κατέρχη, εάν μη αναθεματίσης... Ουκ αναχωρώ, εάν μη κηρύξης έως οψέ ώδε εσμέν... Των εν Χαλκηδόνι πατέρων την σύναξιν αύριον κήρυξον».

Ο ιερός πατριάρχης αναγκάσθηκε να ανταποκριθή στα επίμονα αιτήματα του λαού. Αφού τους βεβαίωσε, ότι δέχεται όλες τις Οικουμενικές Συνόδους, κηρύχθηκε η σύναξις των Πατέρων διά Σαμουήλ διακόνου ως εξής: **«Γνωστοποιούμε στην αγάπη σας, αν αύριο επιτελούμε την μνήμη των εν αγίοις Πατέρων και επισκόπων γενομένων, των κατά την Χαλκηδονέων μητρόπολιν συναχθέντων... συναγόμεθα δε και ενταύθα»**. Οι πιστοί όμως επέμεναν και φώναζαν για πολλή ώρα να αναθεματισθή και ο Σεβήρος. Πράγματι, ο πατριάρχης και οι παρόντες επίσκοποι αναθεμάτισαν τον Σεβήρο, και έπειτα ο λαός ανεχώρησε.

Την επομένη ήμερα (Δευτέρα 16-7-518) και ενώ επιτελείτο η μνήμη των αγίων Πατέρων στην εκκλησία, τα πλήθη φώναζαν πάλι προς τον πατριάρχη: «**Τους εν εξορία διά την πίστιν, τη εκκλησία... Σεβήρον τον Ιούδαν έξω βάλε... Ευφήμιον και Μακεδόνιον, τη εκκλησία. Τα συνοδικά εις Ρώμην άρτι (αμέσως) απέλθωσι... Ευφημίου και Μακεδονίου τα ονόματα άρτι ταγή (να ταχθούν αμέσως)... Τας τέσσαρας Συνόδους τοις διπτύχοις. Λέοντα τον επίσκοπον Ρώμης τοις διπτύχοις... Τα δίπτυχα άρτι φέρε... Εάν μη άρτι ουδείς εκβαίνει, μαρτύρομαί σε τας θύρας κλείω...»**.

Ο άγιος Ιωάννης προσπάθησε να καθησύχαση τον λαό λέγοντας, ότι η πίστις δεν κινδυνεύει πλέον και υποσχέθηκε, ότι για τα αιτήματά τους θα αποφασίση η Ενδημούσα Σύνοδος. Οι πιστοί όμως έκλεισαν τις πόρτες και επέμεναν να φωνάζουν. Έτσι ο ιερός Ιωάννης αναγκάσθηκε να λάβη τα δίπτυχα και διέταξε να ενταχθούν σ' αυτά οι τέσσερις αγίες Σύνοδοι και τα ονόματα των αγίων Ευφημίου, Μακεδονίου και Λέοντος Ρώμης.

Τότε ο λαός με ένα στόμα φώναξε: **«Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ ότι επεσκέψατο και εποίησε λύτρωσιν τω λαώ αυτού»** (Λουκ. α', 68). Μετά δε την ανάγνωσι του αγίου Ευαγγελίου και ακριβώς κατά την ώρα των δίπτυχων τα πλήθη πήγαν με πολλή ησυχία γύρω από το άγιο θυσιαστήριο και άκουγαν. Μόλις λοιπόν άκουσαν τα ονόματα των ιερών Συνόδων και των αγίων πατριαρχών που προαναφέραμε, τότε όλοι ζητωκραύγασαν: **«Δόξα σοι Κύριε»**· και έπειτα συνεχίσθηκε η θεία Λειτουργία με κάθε ευταξία.

Τέσσερις ήμερες αργότερα συνήλθε η Ενδημούσα Σύνοδος, στην οποία έλαβαν μέρος σαρανταένας επίσκοποι και πενήντα ηγούμενοι Μονών της Κωνσταντινουπόλεως. Στην Σύνοδο αυτή διαβάστηκε επιστολή που υπέγραψαν πενηνταέξι αρχιμανδρίται της Βασιλευούσης.

Οι μοναχοί παρακαλούσαν τους επισκόπους διά της επιστολής τους αυτής να επικυρώσουν εγγράφως **τις εκβοήσεις του λαού προς τον πατριάρχη** και τις προσφωνήσεις του ιερού Ιωάννου προς τον λαό - δηλαδή την αναγραφή στα δίπτυχα των ιερών Συνόδων και πατριαρχών, που προαναφέραμε. Ζητούσαν ακόμη να αναθεματισθή ο Σεβήρος και να ανακληθούν στις θέσεις τους όσοι κληρικοί, μοναχοί και λαϊκοί εξωρίσθηκαν, επειδή υπεράσπιζαν τους ιερούς πατριάρχες Ευφήμιο και Μακεδόνιο.

Πράγματι η Σύνοδος αποδέχθηκε όλα τα ανωτέρω αιτήματα και αποφάσισε την ανακομιδή στην Κωνσταντινούπολι των λειψάνων των δύο ευσεβών πατριαρχών. (Νικόδ. Μήλια, Των ιερών Συνόδων.... συλλογή, τόμος β' σελ. 302-305).

β). «Ο Ορθόδοξος λαός λοιπόν ζητούσε την συνηθισμένη Ορθόδοξο διδασκαλία και φώναζε δυνατά λέγοντας: **«Βασιλέα έχουμε, επίσκοπο δεν έχουμε»**. Μέχρι σήμερα όμως έμεινε ατιμώρητη η δοκιμασία του λαού, του οποίου ένα μέρος συνελήφθηκε από τους υπηρέτες και κτυπήθηκε με διαφόρους τρόπους στον χώρο των δικαστηρίων. Τα γεγονότα μάλιστα αυτά, που διεπράχθησαν μέσα στην βασιλεύουσα πόλι, δεν έγιναν ποτέ ούτε στα Βαρβαρικά έθνη!

Μερικοί πάλι που ήλεγξαν τον Νεστόριο κατά πρόσωπο μέσα στην αγιωτάτη εκκλησία ενώπιον του λαού, υπέμειναν μεγάλες ταλαιπωρίες. Κάποιος δε από τους πλέον απλοϊκούς μοναχούς - πυρπολούμενος από θείο ζήλο - αναγκάσθηκε να εμπόδιση τον αιρετικό κήρυκα της ανομίας να εισέλθη στην εκκλησία κατά την ώρα της Θείας Λειτουργίας. Ο Νεστόριος τότε τον κτύπησε και τον παρέδωσε στους μεγαλοπρεπέστατους επάρχους...» (Οι αγώνες των μοναχών υπέρ της Ορθοδοξίας, εκδ. Ι. Μονής οσ. Γρηγορίου άγ. Όρος σελ. 69).

γ) «Ιερεύς τις ηθέλησεν ιδείν όπως γίνεται η του πατριάρχου πρόβλησις όνομα τω ιερεί Θεοφύλακτος. Εδανείσατο ούν ίππον, ουδέ γάρ εκέκτητο, και ήλθεν εις τα βασίλεια, και ιδών την πρόβλησιν, ήλθε μεθ' ημών μέχρι και του πατριαρχείου. Είτα υπέστρεψεν εις το ίδιον οίκημα, και κατά την ώραν του εσπερινού εσήμανεν (ήν γαρ η εορτή της Αναλήψεως), και ουδείς ήλθεν εις τον ναόν αυτού ωσαύτως και εις τον όρθρον, και ουδείς ήλθε εξεδέχετο δε και εις την ώραν της λειτουργίας, ίνα φέρη τις αυτώ λειτουργίαν, και ουκ έφερε διό ουδέ ελειτούργησεν. Αγανακτήσας προσήλθε τοις ειωθόσιν εκκλησιάζεσθαι εν τω ναώ και ηρώτα τίνος χάριν ουκ ήλθον εν τη εκκλησία εορτής ούσης; Οι δε έλεγον αυτώ Διότι ηκολούθησας και συ τω πατριάρχη και ελατίνισας. Έλεγεν ούν ο ιερεύς Και πώς ελατίνισα; εγώ απήλθον απλώς ίνα ίδω την τάξιν μόνον ήν ουδέποτε είδον, και ούτε εφόρεσα ούτε έψαλα ούτε τι ιερατικόν εποίησα. Πώς ούν ελατίνισα; Οι δε είπον. Αλλ' ανεμίχθης και συνωδοιπόρεις μετά των λατινισάντων έμπροσθεν του λατινόφρονος πατριάρχου και έφθανε σοι η ευλογία αυτού. Τότε ηγανάκτησεν, ίνα δυσωπή αυτούς μεθ' υποσχέσεων ενόρκων, ως ουκέτι απελεύσεται εις τον πατριάρχην ή εις τους πλησιάζοντας αυτώ, και μόλις ηδυνήθη καταπείσαι αυτούς συνέρχεσθαι πάλιν εις την εκκλησίαν. Ει ούν ώσπερ ήδυσμά τι προσετέθη τούτο τω λόγω, αλλ' ουν και εκ τούτου έξεστι τοις βουλομένοις τεκμαίρεσθαι οποίαν τινά διάθεσιν έχει Θεού χάριτι περί τα υγιή της Εκκλησίας δόγματα ο **χριστιανικώτατος όδε λαός** και όπως αποστρέφεται και μισεί τα νόθα τε και αλλότρια». (Απομνημονεύματα Σιλβέστρου Συρόπουλου, σελ. 556, & 9).

Θα ήθελα να σας ερωτήσω αν θα επιθυμούσατε να είχατε στην εξουσία σας ένα τέτοιο λαό. Έναν λαό ο οποίος να είναι ευαίσθητος στα θέματα της πίστεως, ένα λαό ο οποίος να πονά για την Παράδοσί του και για ό,τι κακό γίνεται στην εκκλησία και επί πλέον να θέλη τον Επίσκοπό του πράγματι εις τύπον Χριστού, δηλαδή να τον βλέπη καθημερινά να θυσιάζεται και να σταυρώνεται για να διαφύλαξη ό,τι παρέλαβε, δηλαδή την ιερά παρακαταθήκη μας. Πιστεύω πως εσείς (και όχι μόνο) θέλετε να ποιμαίνετε ανθρώπους, νεκρούς κατά την αγωνιστικότητα, χλιαρούς κατά το φρόνημα και δουλοπρεπείς κατά την μεταξύ σας σχέσι. Αυτή όμως η σχέσις και η κατάστασις του λαού η οποία θα ήταν στα μέτρα σας, θα ήταν σχέσις νεκρού με τον νεκροθάφτη και η Ορθοδοξία θα ήταν ένα απέραντο νεκροταφείο, στο οποίο θα ζούσαν (σωματικά) μόνον οι νεκροθάφτες και τα κοράκια. Από αυτής λοιπόν της απόψεως, όλοι αυτοί οι οποίοι αντιδρούν στην Λάρισα, φωνάζουν δε και διαμαρτύρονται για το σάπιο εκκλησιαστικό κατεστημένο είναι οι ευεργέτες σας, είναι αυτοί οι οποίοι πραγματικά σας αγαπούν και αγαπούν την εκκλησία, και οι οποίοι δεν θέλουν να κολασθήτε από την αρχομανία και τον δεσποτισμό, ο οποίος σαν σαράκι έχει διαβρώσει όλη την Ιεραρχία και την έχει κάνει παίγνιο του διαβόλου. Θυμηθείτε αν θέλετε, το παράδειγμα του αγ. Γρηγορίου του Θεολόγου, ο οποίος αφού μετέστρεψε όλη την Κων/πολι από αρειανική σε ορθόδοξη, αφού εκοπίασε όσον ουδείς άλλος για τον λαό του, πολεμώντας τους αιρετικούς, αφού έδειξε έργω και λόγω απτά δείγματα πατρότητος και έφερε τα στίγματα του Χριστού επάνω του, παραιτήθηκε από Πατριάρχης Κων/πόλεως, μόλις κάποιοι Επίσκοποι στην σύνοδο αμφισβήτησαν την κανονικότητά του. Και εσείς χωρίς να προσφέρετε τίποτα στον λαό της Λαρίσης, χωρίς να δείξετε τα σημάδια της πατρότητάς σας προς αυτούς πού λέγετε ότι είναι παιδιά σας, χωρίς να δείξετε κανένα απολύτως δείγμα ότι είστε όντως εις τύπον Χριστού, θέλετε με τα ΜΑΤ και τις κλούβες να εδραιωθήτε στέλνοντας στα δικαστήρια και στις φυλακές όσους έχουν απομείνει με κάποιες ορθόδοξες ανησυχίες και όσους έχουν κάποια γλυκεία νοσταλγία και μιά κρυφή ελπίδα, μήπως και δεν χαθή η κοινωνία της διαχρονικής μετά της συγχρόνου εκκλησίας. Από αυτής λοιπόν της απόψεως καθημερινά κολάζετε τους Λαρισαίους, διότι αυτούς οι οποίοι κοιμούνται τους ρίχνετε το ναρκωτικό της υπακοής, της καλοπέρασης και του βολέματος, της κανονικής εκλογής σας από την σύνοδο, της παπικής ιδέας, ότι όποιος δεν σας κάνει υπακοή είναι εκτός εκκλησίας και τους δίδετε έτσι το εισιτήριο του αιωνίου μετά θάνατον ύπνου, και σ' αυτούς οι οποίοι θέλουν να μη δώσουν ύπνο τοις οφθαλμοίς των και τοις βλεφάροις των νυσταγμόν έως ου εύρουσι τόπον τω Κυρίω, σ' αυτούς λέγω οι οποίοι ανησυχούν για τον κατήφορο στον οποίον οδηγούν καθημερινά οι Επίσκοποι την εκκλησία, προβάλλετε την εξουσία σας και την παπική σας αυθεντία, η οποία με την βοήθεια της πολιτικής εξουσίας τους αναγκάζει πολλές φορές να παραφέρωνται, να αισθάνωνται ανεπίσκοποι και αποίμαντοι και επί πλέον ότι τους εγκατέλειψε ο Θεός, διότι τους έστειλε αντί για προστάτη και στήριγμα, έναν παγερό εξουσιαστή, και αντί για επιστήμονα ιατρό, έναν αγροίκο χωριάτη. Και βέβαια για να είμαστε δίκαιοι, δεν είναι ανεύθυνος και ο λαός, διότι κατά τις αμαρτίες του στέλνει ο Θεός και αναλόγους ποιμένες. Και ισχύει και εδώ ίσως αυτό το οποίο αναφέρεται στους πατέρες, ότι τότε που ο Αττίλας λεηλατούσε και κατέστρεφε την Ιταλία, κάποιος ασκητής παρεκάλεσε τον Θεό να τον πληροφορήση, γιατί έστειλε αυτόν τον αιμοβόρο ληστή να καταστρέψη τον τόπο και του απεκάλυψε ο Θεός ότι τον έστειλε αυτόν, επειδή δεν ευρήκε κανέναν χειρότερο. Νομίζω ότι ζείτε με ψευδαισθήσεις, ότι ονειρεύεσθε και αυταπατάσθε, όταν στο κατηγορητήριο αυτοαποκαλείσθε Μητροπολίτης Λαρίσης και μάλιστα κανονικός και πιστεύω ότι και αυτοί οι οποίοι σας στηρίζουν από την σύνοδο θα γελούν εις βάρος σας με τα παθήματά σας. Όπως καταλαβαίνετε, κανονικός και μοιχεπιβάτης, κανονικός και κλούβες και ΜΑΤ στις μεγάλες γιορτές και στις λιτανείες, κανονικός και να στέλνετε τα άτακτα παιδιά σας στα δικαστήρια και στα νοσοκομεία, κανονικός και να ακούγωνται ιαχές με τα **«ανάξιος»** και τόσα άλλα, τέτοια κανονικότητα μόνο σε βαθύτατο λήθαργο μπορεί κανείς να φαντασθή.

Θα σας μεταφέρω μία θέσι του αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου για να διαπιστώσετε ότι πράγματι ελυπούντο τότε οι Επίσκοποι και οι Χριστιανοί, όχι όμως για τους θρόνους των, ούτε φοβούμενοι μήπως χάσουν την «μπαστούνα» ή για ο,τιδήποτε άλλο επίγειο και φθαρτό, αλλά ελυπούντο για τα προβλήματα και τις πληγές της εκκλησίας, τις οποίες εδημιουργούσαν οι Επίσκοποι. «**Όταν ακούσης ότι των Εκκλησιών η μεν κατέδυ (καταποντίσθηκε) η δε σαλεύεται, ετέρα χαλεποίς περιαντλείται κύμασιν, άλλη τα ανήκεστα πέπονθεν (πάσχει ολέθρια, ανίατα), η μεν λύκον αντί ποιμένος λαβούσα, η δε πειρατήν αντί κυβερνήτου, η δε δήμιον αντί ιατρού, άλγει μεν (να πονάς και να θλίβεσαι), ου γάρ δει τα τοιαύτα ανωδύνως φέρειν, άλγει δε μέτρον επιθείσα τη λύπη».** (Επιστολή προς Ολυμπιάδα ΕΠΕ 37, 386).

Βλέπετε λοιπόν γιατί πονούσε και εθλίβετο ο άγιος; Βλέπετε ότι το κακό αυτό δεν είναι σημερινό αλλά αρχαίο; Βλέπετε πόσο παραστατικά εκφράζεται για τους κακούς επισκόπους; Δι' αυτό λοιπόν αλγούν τόσα χρόνια τώρα οι Λαρισαίοι και εσείς αντί να τους συγχαρήτε για την ευαισθησία των και τις θυσίες τις οποίες κάνουν για την εκκλησία, τους θεωρείτε εμπόδιο στον δρόμο σας και σκουπίδια μέσα στην Μητρόπολι.

Για να συνοψίσω λοιπόν τα εις την τρίτην κατηγορίαν σε βάρος μου αποδιδόμενα, θα μπορούσατε ίσως να με κατηγορήσετε επί τυρεία και φατρία και ότι εξεγείρω φανατικούς οπαδούς εις στάσιν εναντίον σας, αν εσείς πρωτίστως είχατε τηρήσει τους ιερούς κ ανόνες και την Ορθόδοξο Παράδοσι στο θέμα της εκλογής του Επισκόπου (ψήφω κλήρου και λαού) και προσέτι αν είχατε ευαισθησία και προσπαθούσατε να διορθώσετε τις δογματικές παρεκκλίσεις στις οποίες οδηγούν οι σημερινοί Επίσκοποι την εκκλησία. Αν δηλαδή εσείς είσαστε σωστός σε όλα αυτά και εγώ διαμαρτυρόμουν και εστασίαζα, τότε και μόνον τότε θα ίσχυε η παρούσα παράγραφος του κατηγορητηρίου. Διότι κατά τον ΚΣΤ' της Στ' Οικουμενικής συνόδου και τον ΚΖ' του Μ. Βασιλείου, δεν ημπορεί να ευλογή, τους άλλους αυτός ο οποίος χρεωστεί να ιατρεύη τας πληγάς του. Πολύ δε περισσότερο δεν ημπορεί να δικάζη τους άλλους, να ζητά ευθύνας από αυτούς και κυρίως να παρουσιάζεται κατά το δη λεγόμενο «**ως αθώα περιστερά**», ενώ είναι στην πραγματικότητα ο υπεύθυνος για όλη αυτή την κατάστασι, την οποία τόσα χρόνια τώρα υφίσταται η Λάρισα.

συνέχεια στο επόμενο

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Κάποτε έγιναν, απλά μερικοί τα ξέχασαν

Πέμπτη 28 Ιουλίου 1994. Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ψευτοενθρόνισης του Ιγνατίου που αιματοκυλίστηκε η Λάρισα

Ενα σόου για την τηλεόραση στήθηκε χθες στη Λάρισα, ημερα της ενθρόνισης του νέου μητροπολίτη Ιγνάτιου Λάππα...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Από το πρωί

η θεσσαλική πρωτεύουσα μύριζε... μπαρούτι. Μόνο η πρωτοφανής αστυνομική δύναμη που είχε πλημμυρίσει την πόλη προκαλούσε την περιέργεια των κατοίκων. Από τις 12 το μεσημέρι είχαν αποκλειστεί όλοι οι δρόμοι που βρίσκονταν σε απόσταση 300 μέτρων από το ναό του Αγίου Αχιλλείου. Για να τους διασχίσει κανείς χρειαζόταν ειδική κάρτα την οποία είχε προμηθευτεί από τον δήμο, ενώ φυσικά δεν επιτρεπόταν η διέλευση σε κανένα αυτοκίνητο. Οχτώ διμοιρίες των ΜΑΤ είχαν σχηματίσει

Αγωνιζόμενη με σπασμένα πλευρά και αγωνιζόμενος δαρμένος περιμένει ασθενοφόρο

κλοιό μπροστά από τη Μητρόπολη και άλλες δύο βρίσκονταν σε καίριες θέσεις σε ταράτσες πολυκατοικιών, στο καμπαναριό του ναού, ακόμη και κάτω από την κοίτη του Πηνειού, στη γέφυρα του Αλκαζάρ. Έξι αξιωματικοί της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας με εκπαιδευμένα σκυλιά έλεγχαν όλους τους χώρους ενώ επικεφαλής όλων των δυνάμεων είχε τεθεί ο υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. κ. Σχίζας.

Οι χύρω δρόμοι

Τζαβέλλα, Μανωλάκη, Βενιζέλου, Παπαναστασίου, Γεωργιάδου, Κοζάνης, ήταν ερμητικά κλειστές, ενώ ασθενοφόρα, οχήματα της Πυροσβεστικής και κλούβες είχαν παραταχθεί έξω από τον περίβολο του Μητροπολιτικού ναού... Ένα τέταρτο μετά τις 6 το απόγευμα καταφθάνει στο χώρο ο μητροπολίτης Ιγνάτιος. Περισσότεροι από 700 συγκεντρωθέντες, πιστοί του Ιγνατίου, που είχαν φτάσει με πούλμαν από τη Σαλαμίνα, του ραίναν με λουλούδια και του πετούσαν κλάδους βαΐων. «Άξιος, Άξιος» φωνάζουν και τον χειροκροτούν, ενώ από την άλλη πλευρά, από χιλιάδες πιστούς Λαρισαίους ακούγεται «Ανάξιος, Ανάξιος». Ο Ιγνάτιος είχε φτάσει οδικώς από τη Λαμία και με ισχυρά συνοδεία και 6 μοτοσικλετιστών, για να μη δεχθεί επίθεση. «Λίγοι είναι αυτοί που κάνουν επεισόδια. Πάμε να τους δώσουμε να καταλάβουν το νόημα της Εκκλησίας» δήλωσε κατά την αναχώρησή του από την Λαμία... Πάντως, ο νέος μητροπολίτης δεν παρέμεινε στη Λάρισα και αναχώρησε συνοδευόμενος από αστυνομικούς για άγνωστη κατεύθυνση.

Ετσι είχαν αποκλειστεί όλοι οι δρόμοι με τριπλή σειρά αστυνομικών, ΜΑΤ και ΕΚΑΜ

Νέες από τη Σαλαμίνα με τοπικές ενδυμασίες

Ο πιστός κόσμος της Λάρισας ήταν απών. Τη ψευτοενθρόνιση την έκαναν οι 700 Σαλαμίνιοι

Εφημ. «Απογευματινή» Της επόμενης ημέρας

Τα ασθενοφόρα έτοιμα γύρω από το Μητροπολιτικό Ναό

ΆΛΛΑ ΛΕΝΕ ΟΙ ΙΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ Ο π. Ι. ΔΙΩΤΗΣ

Μια αποστομωτική απάντηση σε όσα έγραψε ο π. Ι. Διώτης δίνει με το παρόν δημοσίευμα ο Διδάκτορας της Θεολογίας κ. Αχ. Πιτσίλκας.

κ. Δ/ντά,

Επειδή ο π. Ιωάννης Διώτης εξακολουθεί να επιτίθεται εναντίον του σεβ. Θεολόγου κατά τρόπο άδικο, εμπλέκοντας και το όνομά μου, παρακαλώ να δημοσιεύσετε για την αποκατάσταση της αλήθειας τις πιο πάνω σκέψεις:

1) Ο υποφαινόμενος δεν είμαι το στόμα του σεβ. Θεολόγου, αλλά θέλω και προσπαθώ να είμαι μία φωνή της αλήθειας και της δικαιοσύνης ή γενικότερα της αληθινής Θεολογίας. Δεν γράφω δηλαδή ούτε καθ' υπαγόρευση, ούτε σε συνεργασία με το σεβ. Θεολόγο, αλλά "κατ' επιταγή" της συνείδησής μου, που εξεγείρεται, όταν βλέπει να καταπατείται το δίκαιο και να καταπροδίδεται το ιερό Ευαγγέλιο από ανθρώπους, που έπρεπε να αστραποβολούν από τη Θεία αγάπη. Εγώ σαν ντόπιος γνωρίζω, π. Ιωάννη, πρόσωπα και πράγματα και πονάω για τον τόπο και τους πιστούς. Εσείς, που είσθε ξένος στον τόπο μας και τα προβλήματά του, γιατί γίνεσθε το "δόρυ αιχμής" του εκκλησιαστικού κατεστημένου στην αδικότατη στάση του εναντίον του σεβ. Θεολόγου; Δεν φοβείσθε, όταν τον χαρακτηρίζετε ως αθεολόγητο και ανόητο, μήπως ξανασταυρώνετε στο πρόσωπο του αληθινού αυτού ποιμενάρχη τον ίδιο το Χριστό;

2) Ο π. Ιωάννης "κόπτεται" ότι προσπάθησε να ειρηνεύσει δήθεν τα πράγματα της Εκκλησίας. Με τα γραφόμενά του όμως δεν κάνει τίποτε άλλο, παρά να ρίχνει λάδι στη φωτιά, ερχόμενος ταυτόχρονα σε τέλεια αντίθεση με τους ιερούς κανόνες. Υποστηρίζει δηλ. ο π. Ιωάννης το μεταθετό των επισκόπων και τη συνύπαρξη δύο επισκόπων, που απαγορεύεται ρητά από τους ιερούς κανόνες. Το μεταθετό δηλαδή καταδικάζεται αυστηρότατα από σωρεία ιερών κανόνων και μάλιστα από τον α' της Συνόδου της Σαρδικής, που βεβαιώνει ρητά ότι "ου δει επίσκοπον μεθίστασθαι από πόλεως εις πόλιν" (Αλιβιζάτου, Ιεροί Κανόνες, Αθήναι 1949, 184 - 185). Εάν όμως κανένας είναι "μανιώδης" ή "τολμηρός", ζητώντας επίμονα τη μετάθεσή του, τότε, σύμφωνα με το δεύτερο κανόνα της πιο πάνω συνόδου, καταδικάζεται με το επιτίμιο της ακοινωνησίας (οπ.π. 185). Το ίδιο αναφέρεται και από τον ΙΔ' Αποστολικό κανόνα, το 16ο κανόνα της Συνόδου Αντιοχείας και άλλους. Τελείως αντίθετη προς τους ιερούς κανόνες είναι και η γνώμη του π. Ιωάννη για τη συνύπαρξη δύο επισκόπων (από τα χρόνια ακόμη του ιερού Αυγουστίνου) και προπάντων η επίβαση κάποιου νέου επισκόπου σε μια επισκοπή, της οποίας ο επίσκοπος ζει. Η επίβαση αυτή είναι τόσο φοβερή, ώστε να τιμωρείται αυστηρότερα από όλα τα άλλα αμαρτήματα, εφόσον "ο επιβάς" (δηλ. ο μοιχεπιβάτης) "ου κοινωνεί ουδ' αν η ετοιμοθάνατος" (Μητρ. Παντελ. Καρανικόλα, Κλεις των ιερών Κανόνων, ΑΘΗΝΑΙ 1970, 327). Έχοντας υπ' όψιν του τα πιο πάνω, δεν ήταν ποτέ δυνατόν να δεχθεί ο σεβ. Θεολόγος μετάθεση σε άλλη μητρόπολη, ερχόμενος σε αντίθεση με τους ιερούς κανόνες, όπως θα ήθελε ο π. Ιωάννης, γιατί φοβείται το Θεό. Αν τώρα κάποιοι παρουσιάζονται αθεόφοβοι, εμείς δε μπορούμε να καταλάβουμε το πως συμβιβάζονται με τη συνείδησή τους και για τούτο ευχόμαστε μαζί με το σεβ. Θεολόγο "ο Θεός να τους ελεήσει". 3) **Γιατί, π. Ιωάννη, να μετατεθεί ο σεβ. Θεολόγος σε άλλη μητρόπολη; Για την ειρήνευση δήθεν της Εκκλησίας ή για να αφήσει τη μητρόπολή του έρμαιο στα χέρια κάποιων τρωκτικών και των πολυώνυμων αιρετικών; Πως να εγκαταλείψει τη θέση του, αφήνοντας τους νοητούς λύκους να κατασπαράξουν το λογικό ποίμνιο: Ο ποιμήν ο καλός, κατά την ωραιότατη εικόνα του Κυρίου, δεν φεύγει αλλά "έμπροσθεν των προβάτων πορεύεται"** (Ιωαν. 10,4). Για τούτο καθένας, που φεύγει από τη μητρόπολή του ή αμελεί το έργο του, καταδικάζεται από τους ιερούς κανόνες και, πάλι με το επιτίμιο της ακοινωνησίας (Βλ. 132 κανόνα της συνόδου της Καρθαγένης κ.α.).

Εκείνοι που πρέπει να απομακρύνονται, π. Ιωάννη, από τις μητροπόλεις, δεν είναι οι ειλικρινείς και τίμιοι, ποιμένες, που δεν πιάνουν ποτέ χρήματα στα χέρια τους από τα ιερά μυστήρια, αλλά εκείνοι που, δίκην Ιούδα, θησαυρίζουν από τα ιερά μυστήρια, καταδικαζόμενοι για το σιμωνιακό τρόπο εκλογής και εισπήδησης σε ξένες μητροπόλεις και τον αήθη τρόπο της ζωής. Αυτό θα έπρεπε να καταδικάζετε και σεις, όπως κάνατε ίσως παλιότερα. Σεις όμως συμφιλιωθήκατε δυστυχώς με το κατεστημένο και γίνατε όργανο, χωρίς ίσως να το καταλαβαίνετε, των σκοτεινιών δυνάμεων, που δρουν υπόκωφα πίσω από τη σύγχρονη διαφθορά των ανθρώπων και μάλιστα των κληρικών.

Αν έχετε το θάρρος της γνώμης, υποστηρίξτε, για μια φορά έστω, την αλήθεια, διακινδυνεύοντας ακόμα και τη θέση σας και μη γίνεσθε κόλακας των ισχυρών εκκλησιαστικών παραγόντων της ημέρας, που σαν άνθρωποι παρέρχονται.

4) Κατηγορείτε, π. Ιωάννη, το γίγαντα της επιστήμης του κανονικού Δικαίου και μαχητή της αλήθειας κ. Μουρατίδη, ως αίτιο δήθεν της αναταραχής, γιατί διακηρύττει την αλήθεια, ενώ εσείς θα προτιμούσατε το τέλμα. Μια τέτοια αναταραχή όμως των κοιμισμένων συνειδήσεων προκαλούσαν στις ημέρες τους όλοι οι άγιοι Προφήτες, οι φλογεροί Απόστολοι και οι αληθινοί Διδάσκαλοι και Πατέρες της Εκκλησίας. Για το λόγο αυτό γίνονταν κατά κανόνα απαράβατο οι άνθρωποι της έριδας και διαμάχης, δηλ. οι άνθρωποι που καταδιώκονταν συνήθως από τους άρχοντες της Σαμάρειας και της Ιουδαίας και τους αρχιερείς της εποχής, γιατί ξεσήκωναν δήθεν το λαό με την αυστηρή διδασκαλία τους για την τιμωρία της ασέβειας και την καταστροφή της Σιών. Για τον ίδιο λόγο, όπως είναι γνωστό, έλεγε και ο Κύριος ότι "ει εμέ έδιωξαν και υμάς διώξουσι" (Λουκ. 15, 20) "και έσεσθε μισούμενοι υπό πάντων των εθνών διά το όνομά μου" (Ματθ. 24, 9).

Δεν φταίει λοιπόν ο κατά πάντα σεβαστός και αξιότιμος πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Θεολόγων κ. Μουρατίδης, π. Ιωάννη, που σεις χαρακτηρίζετε απλά ως "συνταξιούχο!!!", αλλά η κακή ζωή των "διαδόχων" του Χριστού μας στη γη, που πρέπει να διορθωθεί, γιατί όπως το γνωρίζετε, η αμαρτία δημιουργεί όλα τα σκάνδαλα και τις αναταραχές και όχι η αρετή. Ύστερα από όλα τα πιο πάνω θέλουμε να διαβεβαιώσουμε τον π. Ιωάννη ότι δεν τον βρίζουμε, αλλά υποστηρίζουμε μονάχα την αλήθεια, όπως την παρουσιάζει η Αγία Γραφή και η Ιερή Παράδοση της Εκκλησίας μας, που κάποιοι ιερωμένοι ίσως την ξεχνούν ή αδιαφορούν γι' αυτήν προς χάριν των κακώς νοουμένων συμφερόντων τους. Εκείνος αντίθετα "ήρξατο χειρών αδίκων", χαρακτηρίζοντας το σεβ. ποιμενάρχη μας ως αθεολόγητο και ανόητο! Πώς τώρα τόλμησε να εκστομίσει τις πιο πάνω ύβρεις προς ένα τίμιο επίσκοπο, που δεν τον αδίκησε στο παραμικρό, ενώ ο ίδιος είναι ένας απλός πρεσβύτερος, εμείς δεν το καταλαβαίνουμε. Για τούτο θα λέγαμε μαζί με το σεβ. Θεολόγο "Να τον συγχωρήσει ο Θεός". Πρέπει επιτέλους να καταλάβει ότι μία ημέρα "οι άγιοι τον κόσμον κρινούσι" (Α' Κορ. 6, 2) και ότι ακόμη "άδικοι Βασιλείαν Θεού ου κληρονομήσουσι" (Α' Κορ. 6, 9) και να παύσει τον αδικότατο πόλεμο εναντίον του σεβασμιωτάτου, στρέφοντας στο εξής τα βέλη του εναντίον της διαφθοράς και της αδικίας, όσο ψηλά κι αν στέκονται οι άδικοι, όπως ακριβώς έκαναν και οι άγιοι της Εκκλησίας Πατέρες.

Δρ. Αχ. Πιτσίλκας

ΣΟΥ ΜΙΛΑΩ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ;

Διώκτη μας,

Δεν συμφωνείς ότι ένας σώφρων άνθρωπος δεν ξαναφέρνει στην επιφάνεια, με δική του πρωτοβουλία, σφάλματα του παρελθόντος που έχουν σχέση με το όνομά του, όπως ήταν το μεγάλο σκάνδαλο του προσκυνήματος της Αγίας Παρασκευής Τεμπών; Τελικά έκανες κι' αυτή τη γκάφα προ ημερών, και «σύρθηκε» πάλι το όνομά σου στις δικαστικές αίθουσες της Λάρισας, για θέμα που συνέβη προ δεκαετίας και πλέον, με αφορμή μια αγωγή σου, που ζητάς 80.000 ευρώ για ηθική βλάβη, από μια τηλεοπτική εμφάνιση του εκδότη της εφημερίδας μας, γιατί μεταξύ άλλων είπε ο άνθρωπος αυτά που είδε στις κασέτες του Παπα-Λάμπρου κατά την εκπομπή του Τριανταφυλλόπουλου, περί αναμείξεώς σου στο σκάνδαλο, κάτι που νομίζω κανείς δεν αμφιβάλλει, γιατί στο κάτω-κάτω ήσουν πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής του προσκυνήματος τα μέλη της οποίας, δύο (2) κληρικοί και δύο (2) λαϊκοί, «κάθισαν στο σκαμνί», με πρωτόδικη ποινή από το Τριμελές Εφετείο οκτώ (8) ετών κάθειρξης. Εν τοιαύτη περιπτώσει ο πρόεδρος μιας επιτροπής τί ρόλο έχει; Διακοσμητικό; Και γιατί δεν μήνυσες τότε τους κληρικούς και τους λαϊκούς που πολλές φορές αναφέρθηκαν στο όνομά σου για δώρα κ.α.; Δηλαδή μόνο ο εκδότης μας έπρεπε να την «πληρώσει» επειδή είπε ο άνθρωπος αυτά που είδε και άκουσε, όπως και όλο το πανελλήνιο, εκείνα τα βράδυα στις εκπομπές της «Ζούγκλας»;

Ποιός τέλος πάντων είναι αυτός ο «ξύπνιος» που σε συμβουλεύει να πέφτεις σε τέτοιες χονδρές γκάφες;

Δεν σου έγινε παράδειγμα το κατάντημα του «φίλου» σου Παντελεήμονα (πρ. «Αττικής») που την έπαθε από το **«πάθος της φιλαργυρίας»** και βρίσκεται τώρα στον Κορυδαλλό; Λέγεται ότι, δεν χρησιμοποιούσε το κινητό του, στις αισχρές συνομιλίες, για λόγους οικονομίας (!) γι' αυτό τον έπαθε από το σταθερό τηλέφωνο, που είναι γνωστό ότι είναι εύκολο στις υποκλοπές.

Βλέπουμε με απορία ότι η Εκκλησία της Ελλάδος τον «φυλακισμένο και μη καθηρημένο» δεσπότη, τον ανέχεται και δεν τον έχει αποσχηματίσει ακόμη για τις κλοπές απ' τα παγκάρια και τις ανηθικότητές του. Ποιός ξέρει τι εκπλήξεις μας περιμένουν !!! Η πλειοψηφία πάντως της Διαρκούς Συνόδου βολεύει, οι περισσότεροι είστε φιλαράκια του, δεν αποκλείεται να πάτε την υπόθεση στο αρχείο, όπως και παλαιότερα. Εξ άλλου η καρέκλα του παραμένει κενή και η μητρόπολη Αττικής τον περιμένει !!! και μη χειρότερα ...

Απ' την άλλη πλευρά τον **ασκητή π. Ευθύμιο Τρικαμηνά**, που δεν έχει ούτε ένα (1) ευρώ στην τσέπη του, που μένει στα όρη και στις σπηλιές και ομολογεί την **πραγματική πίστη για την Ορθοδοξία**, τον τιμωρήσατε με καθαίρεση στην τάξη του μοναχού !!! «Δεμένες καρδιές με χρυσές αλυσίδες στον πλούτο και τα δισεκατομμύρια...».

Φαντάζομαι αξιολύπητε ζάπλουτε Παντελεήμονα δεν είναι δυνατό να χώρεσε το μυαλό σου, πως ο «συγκάτοικός σου» Παλαιοκώστας, ξόδεψε τόσα χρήματα για την απόδραση με το ελικόπτερο, ενώ εσύ, έχοντας εξασφαλίσει στέγη και φαγητό, ασφαλώς ο μισθός ατόφιος θα πέφτει στο γλωσσόκομο ... κι έτσι θα βγεις (όταν βγεις) πλουσιώτερος !!! Τώρα, θα μου πεις, το ησυχαστήριο με την φωτιζόμενη πισίνα και τα ταξιδάκια στην Καραϊβική τα στερήθηκες. Τι να κάνουμε; Έχει ο καιρός γυρίσματα... Πάει, βλέπεις, η εποχή που σήκωνες το τηλέφωνο και έπαιρνες Υπουργούς ακόμη και τον Πρωθυπουργό, που με περισσή θρασύτητα και κομπασμό μιλούσες στους άλλους ιεράρχες...

Κι εσύ, διώκτη μας, με τις εκατοντάδες στολές, αξίας εκατομμυρίων, που κανείς δεν ελέγχει πως αποκτήθηκαν τόσα χρήματα. Αυτή η ένοχη σιωπή των υπευθύνων για το «πόθεν έσχες» που άραγε οφείλεται; Ήρθες και εγκαταστάθηκες χωρίς Προεδρικό Διάταγμα, που κανονικά έπρεπε ο τότε Εισαγγελέας να σε σταματήσει στα διόδια Μοσχοχωρίου και να υποχρεώσει να γυρίσεις πίσω !!! (Ν.590/77§26). Όχι μόνο δεν το έπραξε αλλά αργότερα, σε μήνυση εναντίον σου για «αντιποίηση αρχής» σε απάλλαξε με βούλευμα !!! Το ίδιο έκανε και στην περίπτωση του σκανδάλου του προσκυνήματος, που αναφέρονταν μεταξύ των παπάδων και των επιτρόπων για δώρα και χρήματα που θα σου δίνανε, όπως ακούστηκαν στις εκπομπές του Μάκη Τριανταφυλλόπουλου.

Διερωτώνται όλοι, γιατί τότε δεν έσυρες στα δικαστήρια αυτούς που σε διέσυραν, τουναντίον τους έδειξες αγάπη και επιείκεια, ενώ αντιθέτως τιμώρησες αυτόν που απεκάλυψε τις ρεμούλες. Διεκδίκησες, ως πολιτική αγωγή, τα κλοπιμαία. Αλήθεια τι έγινε, πήρε πίσω τίποτε η μητρόπολη τελικά και σ' αυτήν την υπόθεση απαλλάχτηκες, απ' τον ίδιο, με βούλευμα !!!

Ήρθε η σειρά να μηνυθεί κι ο φτωχός πολύτεκνος, ο παπα-Λάμπρος, από τους θρασείς υβριστές ρασοφόρους για συκοφαντία, ψευδορκία κλπ. Νά όμως που βρέθηκε κι ένας έντιμος δικαστής και τον απάλλαξε με βούλευμα. Κι εδώ **θαυμάζει κανείς πράγματι το μεγαλείο του παπα-Λάμπρου**, που ενώ είχε δικαίωμα να υποβάλει μηνύσεις, μετά το απαλλακτικό βούλευμα, τους συγχώρεσε και είπε «... άφες αυτοίς ...».

Και κάτι άλλο. Πώς εξηγείται όσες μηνύσεις έγιναν εναντίον σου για ψευδή καταμήνυση, συκοφαντική δυσφήμιση καθώς και για ψευδορκία μαρτύρων σου να φθάνουν μέχρι το Εφετείο και να απορρίπτονται; Ενώ όλες οι δικές σου εναντίον μας προχωρούν με τόση ευκολία και χωρίς **«πραγματικά περιστατικά»** εις βάρος μας;

Τελευταία μάθαμε από τηλεοπτική εκπομπή για τη "μίζα" των 50 εκατομμυρίων δρχ., που μπήκανε σε τραπεζιτικό λογαριασμό, δύο συνεργατών σου κληρικών, από κατασκευαστική εταιρεία κλπ. κλπ. Τιμωρήθηκε κανείς απ' αυτούς με διοικητική ποινή από την αφεντιά σου; Και πώς, αλήθεια, η δικαιοσύνη έβγαλε απ' το κατηγορητήριο τους δύο, αλλά και σένα που ήσουν παρών στη συναλλαγή;

Πιστεύουμε πάντως ότι το «απόστημα» κάποτε θα σπάσει, δε θαργήσει... γι' αυτό εξ άλλου όλοι στέκονται μακρυά σου μη τους πάρει η μπόχα...

Ήδη τον αρχιμανδρίτη που φερότανε να εμπλέκεται στις τηλεφωνικές "συνομιλίες", από το τηλέφωνο του προσκυνήματος, το οποίο είχε χρεώσει με εκατομμύρια δρχ. **χρησιμοποιώντας το 090**, που αντί να τον τιμωρήσεις τον όρισες και... ανακριτή για τα σκάνδαλα, μαθαίνω ότι τελευταία είναι "εκτός εαυτού", συμπεριφέρεται με μια αχαρακτήριστη συμπεριφορά. Ίσως να οφείλεται στο νέο σκάνδαλο που ξέσπασε με τη "μίζα" των 50 εκατομ. ή στο ότι του "έφαγε" το προϊσταμενιλίκι ο νεαρός που χειροτόνησες πρόσφατα. Απειλεί πάντως με αποκαλύψεις. Λες νάναι αυτός που κρατά το νυστέρι για το άνοιγμα του αποστήματος; Ή μήπως προλάβει ο διαφυγών από τη μητρόπολη ο οποίος βρίσκεται τώρα στο μεγάλο λιμάνι;

Επειδή αυτοί, διώκτη μας, είναι οι πιο "επικίνδυνοι" σε συμβουλεύω μη τσιγκουνευτείς, βούλωσε τους το στόμα, όπως ξέρεις... άλλωστε τα πέντε (5) ορφανά του Ορφανοτροφείου δεν έχουν τόσες ανάγκες. Οι προσφορές απ' τις «σπαραξικάρδιες» εκκλήσεις σου είναι αρκετές...

Βλέπεις τι έκανες; "Έξυσες" παλιές πληγές και θυμήθηκα τόσα ενδιαφέροντα πράγματα !!!

Κλείνοντας, σκέφτομαι πόσο δίκιο είχε ο Γιοσάκης που προσέφυγε στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια για να δικαιωθεί και πράγματι δικαιώθηκε !!! Μου φαίνεται ότι εκεί θα καταλήξουμε κι εμείς, δεν σηκώνει άλλο !!!

(Υποχράφει την ανωτέρω ανοιχτή επιστολή ο ίδιος «επιφανής» αγωνιζόμενος χριστιανός που κρατάει ψηλά το λάβαρο του αγώνα για μια Εκκλησία με καλούς ποιμένες)

ΓΙΑΤΙ ΟΡΓΙΖΕΤΑΙ Ο ΘΕΟΣ

ΣΥΧΝΟ, αγαπητοί μου, στη χώρα μας και στον κόσμο, είνε τελευταίως το φαινόμενο ανωμάλων καιρικών συνθηκών. Ασυνήθιστα μετεωρολογικά φαινόμενα προκαλούν άκρατες καταστάσεις και **θεομηνίες**, με ζημιές ή και θύματα ακόμη. Σέ εποχή χειμώνος χαμηλές θερμοκρασίες που θυμίζουν καλοκαίρι, και σε εποχή θέρους σύννεφα και βροχές λες και είνε φθινόπωρο. Η βροχή που πέφτει τότε δεν είνε ευλογία, είνε καταστροφή. Ο λαός μας λέει· «στον καταραμένο τόπο Μάη μήνα βρέχει». Κάποτε πέφτει και χαλάζι, που τσακίζει τα κλαδιά, ρημάζει τ' αμπέλια, ρίχνει κάτω τα σπαρτά, χτυπάει ζώα και ανθρώπους, σπάει τζάμια, καταστρέφει αυτοκίνητα.

Τί σημαίνουν όλα αυτά; οι βροχές, οι πλημμύρες, τ' αστροπελέκια, οι κεραυνοί, η ανομβρία ή η πολυομβρία, οι ακρίδες, οι σεισμοί, οι ασθένειες, ο θάνατος; Γιατί όλα αυτά; ποια η αιτία; Αιτία είνε η **οργή του Θεού**, το ότι έχουμε εξοργίσει το Θεό. Και αιτία της οργής του Θεού ποια; γιατί ο Θεός να είνε ωργισμένος; Εξ αιτίας των αμαρτιών μας. Ποιών αμαρτιών; Όλοι κρατούμε στα χέρια ένα κομπολόι του διαβόλου και παίζουμε με τις χάντρες του, τις αμαρτίες, κάθε μέρα.

Να σας θυμίσω μερικές **αμαρτίες;**

Ξημερώνει ας πούμε Κυριακή. Τί θα πη Κυριακή; Ήμερα του Κυρίου. Ο Κύριος λέει όλες τις μέρες να εργαζώμεθα. Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο στη δουλειά ο άνθρωπος, σαν το μυρμήγκι. Την Κυριακή το πρωί χτύπησε καμπάνα; **εκκλησιασμός.** Ο Χριστιανός με φτερά στα πόδια να τρέξη στην εκκλησιά. Να σταθή εκεί, να ευχαριστήση το Θεό που τον άφησε μια βδομάδα και εργάσθηκε, να ζητήση το έλεος του Θεού, τη συγχώρησι των αμαρτημάτων, να παρακολουθήση τη θεία λειτουργία, ν' ακούση τον απόστολο, το ευαγγέλιο, το κήρυγμα, να κοινωνήση τα άχραντα μυστήρια, και να βγη έχοντας τη χάρι του Θεού. Εκατόν εξηνταοκτώ ώρες έχει η εβδομάδα· από αυτές μιά ώρα μας ζητάει ο Θεός, τόσο βαστάει η θεία λειτουργία από το *«Ευλογημένη η βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος...»* μέχρι το *«Δι' ευχών...»*. Και όμως ούτε μια ώρα δεν του αφιερώνουμε. Κ' ενώ το πρωί δεν εκκλησιαζόμεθα, αν το βράδυ γίνη κάπου διασκέδαση όλοι ανεξαιρέτως θά 'νε εκεί. Πώς να μην εξοργίζεται ο Θεός;

Κυριακή εκκλησία δεν πηγαίνουμε. Άλλη εντολή που παραβαίνουμε είνε **η νηστεία.** Ώρισε η Εκκλησία μας κάποιες νηστείες. Τετάρτη να νηστεύουμε, γιατί την ημέρα αυτή ο Ιούδας πρόδωσε το Χριστό. Την Παρασκευή να νηστεύουμε, γιατί την ημέρα αυτή οι Εβραίοι σταύρωσαν το Χριστό. Πενήντα μέρες προ του Πάσχα να νηστεύουμε· σαράντα μέρες προ των Χριστουγέννων να νηστεύουμε. Το Δεκαπενταύγουστο να νηστεύουμε προς τιμήν της Παναγίας. Και στο τέλος του Ιουνίου να νηστεύουμε προς τιμήν των αγίων Αποστόλων. Τηρούμε λοιπόν τις νηστείες; Δεν τις τηρούμε. Λίγα σπίτια, λίγες γυναίκες, λιγώτεροι άντρες, κι ακόμη λιγώτερα παιδιά νηστεύουν. Σαν κοράκια πέφτουν όλοι στο φαί· και τη Μεγάλη Παρασκευή ακόμα καταλύουν.

Άλλη εντολή που αθετούμε είνε **η προσευχή.** Βράδιασε; ο πατέρας πρέπει να φωνάξη τη γυναίκα και τα παιδιά του μπροστά στα εικονίσματα· ν' ανάψουν το θυμιατήρι και το κερί, να γονατίσουν να κάνουν την προσευχή τους, κ' έτσι να πέσουν να κοιμηθούν. «Πέφτω κάνω το σταυρό μου, άγγελο έχω στο πλευρό μου...». Έτσι έκαναν οι παλιοί. Τώρα; Σταμάτησε η προσευχή, έσβησε το καντήλι μέσ' στα σπίτια. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά κι όταν κάθονται στο τραπέζι σταυρό δέν κάνουν.

Υπάρχουν κι άλλες αμαρτίες σήμερα. Ποιες; Παντρεύτηκες, έκανες γάμο; Μετά τα στέφανα ο άντρας πρέπει να σεβαστή τη γυναίκα του άλλη ξένη γυναίκα να μη πλησίαση. Και η γυναίκα να σεβαστή τον άντρα της· άλλον

άντρα όχι. Ο ξένος άντρας και η ξένη γυναίκα είνε φωτιά. Αν αγγίξης, γυναίκα, άλλον άντρα, φωτιά βάζεις και καίγεσαι· κ' εσύ, ο άντρας, πάλι τα ίδια. Τηρείται αυτό; Δεν είνε πολλές μέρες, που ήρθε στη μητρόπολι μια νέα γυναίκα με κλάματα. - Τί έχεις; - Θα πάω να πέσω στο ποτάμι. - Γιατί; - Ο άντρας μου με απατά. Τον έπιασα· πάει στα ξένα σπίτια, στα χωράφια, στα καλαμπόκια, στους στάβλους, και με ατιμάζει. Δεν το υποφέρω... Άλλη γυ-ναίκα ήρθε και μου είπε με δάκρυα· - Είμαι απελπισμένη. Έφυγε ο άντρας μου στη Γερμανία. Περνούσαν οι μήνες κι ούτε γράμμα ούτε μάρκο. Και ξαφνικά μαθαίνω, ότι έσμιξε με Γερμανίδες... Και μια άλλη γυναίκα μου λέει· - Θα πιω φαρμάκι· ο άντρας μου στη Γερμανία, ντρέπομαι που το λέω, έσμιξε με Τουρκάλα... Λοιπόν πού πάμε; **Η πορνεία και η μοιχεία** κοντεύουν να μας πνίξουν. Έγινε σπάνιο νά βρης τίμιο άντρα και τίμια γυναίκα. Βλέπεις μερικές γυναίκες στην εκκλησία, κάνουν σταυρούς, προσκυνάνε εικόνες, και όμως ατιμάζουν τους άντρες τους. Απορώ πώς δεν πέφτουν τα καντήλια κι ο πολυέλεος στα κεφάλια τους. Αν κοροϊδεύουν το σύζυγό τους, το Θεό δεν μπορούν να τον κοροϊδέψουν. Η πορνεία και η μοιχεία είνε φωτιά.

Λοιπόν· εκκλησία δεν πάμε, νηστεία δεν κρατάμε, προσευχή δεν κάνουνε, τα αντρόγυνα ατιμάζονται. Αλλά υπάρχει κι άλλο χειρότερο. Παντρεύτηκες; πρέπει να κάνης παιδιά. Κάνουν παιδιά; Δεν κάνουν. Ένα. δυο. Το αμάρτημα αυτό λέγεται **αποφυγή της τεκνογονίας.** Μεταχειρίζονται φάρμακα, χάπια, άτιμα πράγματα. Τέλος γίνεται και το αποτρόπαιο έγκλημα. Χθες το μεσημέρι, κατά τη μία η ώρα, από ένα μακρινό χωριό ήρθε μιά γυναίκα. Ήταν σκελετός, πετσί και κόκκαλο, μόλις στεκόταν. Καταριόταν τον άντρα της. - Όταν έμεινα έγκυος, μου 'βαλε το μαχαίρι στο λαιμό· «Θα σε πάω κάτω στη Φλώρινα· αν δεν το ρίξης, θα σε διώξω». - Άντρα, τί ν' αυτό που λες; - Όχι, θα πάμε... Την πήρε, την πήγε στην κλινική κ' έκανε **έκτρωσι**. Και τώρα η κατάστασι αυτή τη χτύπησε στην καρδιά και στο μυαλό, κινδυνεύει. Εκτρώσεις λοιπόν· μία, δύο, τρεις, αμέτρητες. Πώς τολμούν οι γιατροί! Στο Αλγέρι της Αφρικής, όποιος γιατρός κάνη έκτρωσι σε γυναίκα, τον κρεμάνε. Εδώ οι κύριοι αυτοί πλουτίζουν. Αμαρτάνει και ο γιατρός και ο άντρας και η γυναίκα. Είνε να μην οργίζεται ο Θεός; Καμμια μέρα θα γίνη κανένας σεισμός και δε θ' αφήση τίποτα όρθιο. Δεν το λέω εγώ ούτε καταριέμαι κανένα, το λέει η επιστήμη, μεγάλοι γιατροί. Τί λένε· η υγεία της γυναίκας είνε τα παιδιά. Γεννά η γυναίκα; είνε καθαρή, διαμάντι - κρύσταλλο· δεν γεννά, κάνει εκτρώσεις, παίρνει φάρμακα; παθαίνει καρκίνο μήτρας και μαστού, φαρμακώνεται ο οργανισμός της.

Κοντά σ' αυτά έρχεται και η άλλη βαρυτάτη αμαρτία, **η βλασφημία·** έχω πει πολλά γι' αυτήν άλλοτε, δέν επεκτείνομαι εδώ περισσότερο. Αχαρακτήριστοι άνθρωποι ανοίγουν το βρωμερό τους στόμα και βλαστημάνε Χριστό, Θεό, Παναγία, όλα τα όσια και τα ιερά. Αυτό δεν παροργίζει το Θεό;

Μεγάλο αμάρτημα είνε και **η αθεΐα.** Κάτι ημιμαθείς εκπαιδευτικοί – έτσι όπως λειτουργούν οι σχολές έχουμε τώρα τους πιο ακατάρτιστους πτυχιούχους – πάνε στα σχολεία και διδάσκουν, ότι δεν υπάρχει Θεός, ψυχή, άλλη ζωή, κόλασι και παράδεισος. Η αθεΐα ξεκίνησε από τις πολιτείες κ' έφτασε μέχρι τα χωριά, τα βουνά και τα μαντριά.

Αυτές είναι μερικές από τις αμαρτίες μας. Ύστερα απ' αυτά **περιμένουμε προκοπή;**

Υπήρχαν, όπως γνωρίζουμε, δύο πλούσιες πόλεις που τις έλεγαν **Σόδομα και Γόμορρα**. Απ' όλα είχαν, Θεό δεν είχαν. Η ζωή τους ήταν γλέντι και όργια, ζούσαν σαν τα σκυλιά και χειρότερα. Και μια μέρα ο ουρανός έβρεξε φωτιά και θειάφι και τους έκαψε (βλ. Γέν. κεφ. 19ο). Μετά έγινε σεισμός, ο τόπος βούλιαξε και σκεπάστηκε από νερά. Αυτή είνε η Νεκρά Θάλασσα. Ψαράκι δεν ζη μέσα σ' αυτήν. Εκεί ήταν τα Σόδομα και Γόμορρα.

Ε, αδελφοί μου. Σόδομα και Γόμορρα γίναμε, και χειρότερα! Το είχε πει ο Χριστός· θά 'ρθουν μέρες κατηραμένες σαν τα Σόδομα και Γόμορρα (βλ. Ματθ. 10.15), Ποιος ακούει! Τί περιμένουμε λοιπόν: Σήμερα – αύριο μεγάλο κακό θα γίνη στον κόσμο. **Ο Θεός να μας λυπηθή** και να μας σώση χάρις στα αθώα παιδάκια.

Να μετανοήσουμε και να προσπαθήσουμε. Και εκκλησία να πηγαίνουμε, και προσευχή να κάνουμε, και νηστεία να τηρούμε, και τα αντρόγυνα να ζουν τίμια, και το στόμα μας να είνε καθαρό και τα χέρια μας καθαρά και τα πόδια μας καθαρά, και τα μάτια μας δακρυσμένα, κ' η καρδιά μας στο Θεό, γιά να μας ελεήση ο Χριστός δια πρεσβειών της υπεραγίας Θεοτόκου και των αγίων αποστόλων αμήν.

επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης

«Ο ΑΓΙΟΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ»

Στα δύο προηγούμενα φύλλα μας ασχοληθήκαμε με χαρακτηριστικά παραδείγματα ταπεινής και αθόρυβης προσφοράς έργων αγάπης προς τους «ελάχιστους» αδελφούς μας, που έχουν ανάγκη βοήθειας, υλικής και πνευματικής, με προτεραιότητα κυρίως στον τομέα της **εξωτερικής ιεραποστολής**.

Αναφέραμε δύο χαρακτηριστικές περιπτώσεις: α) **τον "Πανελλήνιο Χριστιανικό Όμιλο Ορθοδόξου Ιεραποστολής"**, που ίδρυσε ο μακαριστός Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κυρός **Κωνσταντίνος**, με κύριο προορισμό την βοήθεια των εμπερίστατων αδελφών μας της Αφρικής (Τανζανίας, Καμερούν, Κονγκό, Ζάμπιας κ.α.) και β) την αξιοθαύμαστη πρωτοβουλία εξωτερικής ιεραποστολής του **12ου Πανελλήνιου Συνεδρίου των Αστυνομικών**, που έγινε το 2001, με πρόταση της τότε τοπικής μας ένωσης αστυνομικών και που σε χρόνο ρεκόρ συγκεντρώθηκαν εκατομμύρια δρχ., από τις 200 δρχ. που έδινε ο κάθε συνάδελφός τους, για να διατεθούν για την ανέγερση **ενός Γυμνασίου εννέα (9) αιθουσών στην Ουγκάντα της Αφρικής**. Εκτιμώντας μάλιστα πολλοί Λαρισαίοι αυτή την θεάρεστη προσπάθεια, προσφέρανε από το υστέρημά τους για την κατασκευή εκεί **και ενός ορφανοτροφείου**, πλήρως εξοπλισμένου, όπως και το Γυμνάσιο.

Αυτά λοιπόν για να συγκρίνουν μερικοί τις παραπάνω πρωτοβουλίες με τις ενέργειες ωρισμένων ιερωμένων, κυρίως μεγαλόσχημων, που ιδρύουν επιχειρήσεις για να πλουτίσουν, που η μόνη απασχόλησή τους είναι το κέρδος, που ζουν μέσα στη χλιδή και καμαρώνουν με τις φανταχτερές αναρίθμητες και πανάκριβες στολές τους.

Συνεχίζοντας λοιπόν στο σημερινό μας φύλλο, θα ασχοληθούμε με ένα ακόμη καταπληκτικό παράδειγμα **ανιδιοτελούς και ταπεινής προσφοράς** ενός απλού κληρικού, που με το τεράστιο έργο του φωτίζει το ανθρώπινο πρόσωπο της Εκκλησίας και έγινε γνωστός όχι μόνο στο Πανελλήνιο αλλά και εκτός συνόρων. Πρόκειται, όπως θα καταλάβατε όλοι, για **τον Αρχιμανδρίτη π. Γερβάσιο Ιωαν. Ραπτόπουλο**, τον οποίο ο πιστός λαός στη συνείδησή του έχει καταγράψει ως **τον "Άγιο των φυλακισμένων"**, για την μακροχρόνια και πολυσχιδή του δράση στον τομέα αυτό.

Ο πατήρ Γεροβάσιος, από τον Αιμιλιανό Γρεβενών, από μικρό παιδί μαθήτευσε παρά τους πόδας του τότε ιεροκήρυκος Γρεβενών (1945-50) και μετέπειτα Μητροπολίτη Φλωρίνης πατρός **Αυγουστίνου Καντιώτη, του γίγαντος αυτού της Ορθοδοξίας**. Από τότε άναψαν μέσα του ο Θείος Έρωτας για το Χριστό και η μεγάλη αγάπη του για τον πλησίον κι έτσι αποφάσισε όταν ενηλικιώθηκε, να ενδυθεί το ιερό ράσο για να προσφέρει τόσο στην αγαπημένη του Εκκλησία όσο και στους πονεμένους ελάχιστους αδελφούς.

Μετά λοιπόν από καρποφόρα και οικοδομητική διακονία του, ως ιεροκήρυκος, στο νομό Σερρών, από **το 1978, δηλαδή πριν 31 χρόνια**, ως απλός Αρχιμανδρίτης – Ιεροκήρυκας της Ι.Μ.Κασσανδρείας, ιδρύει την γυναικεία Αδελφότητα, από αφιερωμένες άξιες αδελφές, με την επωνυμία **η "ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ"** και με έδρα το Πλαγιάρι Χαλκιδικής, κοντά στην Περαία Θεσσαλονίκης.

Έκτοτε, μέχρι σήμερα, αφιερώθηκε με αξιοθαύμαστο ζήλο, πέρα από το κήρυγμα και τα λοιπά ιερατικά του καθήκοντα, προς την κατεύθυνση των φυλακισμένων, ιδρύοντας την **«Διακονία Αποφυλακίσεως απόρων κατεσταλμένων και φυγοποίνων»** για την ηθική και υλική στήριξη αυτών και των οικογενειών τους.

Ο π. Γερβάσιος με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας

Όπως δηλώνει ο ίδιος ανέκαθεν κατείχετο από τον πόθο και την λαχτάρα να φανεί χρήσιμος προς τον πλησίον προσφέροντας αγάπη στον συνάνθρωπο, στο πρόσωπο του οποίου βλέπουμε **τον Χριστό εν "ετέρα μορφή" (Μαρκ. 16, 12).** Άκουσε λοιπόν την εντολή του Χριστού **«εν φυλακή ήμην και ήλθετε προς με»** και συγκινήθηκε. Η ανταπόκριση των πιστών στο κάλεσμά του υπήρξε πάρα πολύ μεγάλη, τόσο σε συνεισφορά χρημάτων, εκ του υστερήματος, όσο και σε προσωπική συμμετοχή στις ευλογημένες πορείες του προς τις φυλακές εσωτερικού και εξωτερικού. Παίρνοντας «τ' Αποστόλου το ραβδί», με το κομβόι της Αγάπης, έχει μέχρι τώρα επισκεφθεί σχεδόν όλες τις φυλακές ανά την Ελλάδα, αλλά και αυτές της Αλβανίας, της Αιγύπτου, του Ισραήλ, της Κύπρου, της Μαδαγασκάρης, της Πολωνίας, της Ν. Υόρκης και Ν. Υερσέης των Η.Π.Α. και της Μόσχας.

Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι, όπως κι ο ίδιος δηλώνει, **όλα τα έξοδα μετακίνησης στα διάφορα κράτη είναι προσωπικά. Ακούτε; Προσωπικά τα έξοδα!!!** Το ταμείο των φυλακών παραμένει ακέραιο. Σέβεται την προσφορά των πιστών γι' αυτό κι ο κόσμος εκτιμά αυτή την χρηστή και τίμια διαχείριση των χρημάτων του και **"βάζει βαθιά το χέρι στην τσέπη του"** όπως λέει ο λαός για να ενισχύσει τον ιερό αυτό σκοπό. Με την ευκαιρία, όπως δηλώνεται, **οι εισφορές των πιστών κυμαίνονται από 1,5 ευρώ μέχρι 5.000 και 10.000 ευρώ** και κατατίθενται στους λογαριασμούς 217/296145-82 της Εθνικής Τράπεζας και 2323/07301012644-08 της Αγροτικής Τράπεζας. Έτσι, σύμφωνα με στοιχεία του 2008, στα **30 χρόνια** διακονίας **έχουν διατεθεί 2.700.000 ευρώ** για την αποφυλάκιση **11.000** μικροποινιτών απόρων κρατουμένων αλλά και για οφειλές φυγόποινων. Έστω υπ' όψη ότι η διάθεσις του αντίστοιχου ποσού για την αποφυλάκιση γίνεται σε συνεργασία μετά των διοικήσεων των φυλακών και των υπηρεσιών ασφαλείας της αστυνομίας για τους φυγόποινους.

Πλέον των ανωτέρω, η διακονία αποφυλακίσεως διαθέτει χρήματα για αγορά ειδών πρώτης ανάγκης για τους κρατούμενους σε κάθε δε επίσκεψη σε φυλακή παραδίδει στον καθένα από **ένα δέμα αξίας 50 ευρώ**. Παράλληλα η αδελφότητα **"ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ"** φροντίζει και τα παιδιά απόρων κρατουμένων που σπουδάζουν και διαθέτει **300 ευρώ** μηνιαίως για το καθένα έως ότου τελειώσουν τις σπουδές τους.

Οι επισκέψεις αυτές του πατρός Γερβασίου στις φυλακές, εκτός από τις παραπάνω χρηματικές βοήθειες, αποβαίνουν σωτήριες για πολλούς συνανθρώπους μας, οι οποίοι σε μια στιγμή αδυναμίας αμάρτησαν, μα δεν παύουν να είναι ζώσες εικόνες Θεού. Πραγματοποιούνται συνήθως σε μέρες γιορτινές, λίγο μετά το Πάσχα ή τα Χριστούγεννα, δίνουν χαρά στους κρατούμενους, πολλοί από τους οποίους έχουν λησμονηθεί ακόμη και από τους στενούς τους συγγενείς. Η ακολουθία «υπέρ των εν φυλακοίς όντων», που τελεί ο Γέροντας, φέρνει δάκρυα μετανοίας και συντριβής στους κρατουμένους, που την παρακολουθούν με πολλή προσοχή, με όλες τις ευχές και τους ψαλμούς που περιλαμβάνει, τόσο για τους ζώντες όσο και για τους κεκοιμημένους. Η όλη τελετή κλείνει με σύντομη ομιλία του π. Γερβασίου, ένας λόγος με πόνο καρδιάς που αγγίζει και τους πιο δύσπιστους αδελφούς μας, γιατί προέρχεται από κάποιον που συμμετέχει στις αγωνίες και τους καημούς μας, με πολύ προσευχή εδώ και 31 χρόνια. Συνήθως χορωδία παιδιών κατηχητικών σχολείων ψάλλει χριστιανικούς ύμνους και τραγούδια, δίνοντας έτσι κι ένα ψυχαγωγικό τόνο στην όλη εκδήλωση.

Τέλος, ένας άλλος τομέας, λόγω της ιδιαίτερης αγάπης που τρέφει ο Γέροντας για τα άπορα παιδιά, είναι και η λειτουργία κατασκηνώσεων. Εκτός από την κατασκήνωση που λειτουργεί κάθε χρόνο στην περιοχή της Νάουσας, τελειώνει **μια νέα κατασκήνωση στην Ελάνη Χαλκιδικής** που έχει τελειώσει κατά τα 2/3 και μένει το 1/3 των εργασιών και ο εξοπλισμός κοιτώνων, κουζίνας, τραπεζαρίας, τα γήπεδα, ο παιδότοπος και ο περιβάλλων χώρος. **Λείπουν τα χρήματα**. Όσοι μπορούν να βοηθήσουν, ας το κάνουν. Πρόκειται για θεάρεστο έργο που θα φιλοξενήσει Ελληνόπουλα από το Ν. Θεσσαλονίκης, άλλες περιοχές και από την ομογένεια. Θα χαρούν και οι **δωρητές** της αγροτικής εκτάσεως 30 περίπου στρεμμάτων που είναι **οι ομογενείς Ζαφείρω – Παναγιώτης Μάρκου.**

Κλείνοντας, θα ήταν παράλειψίς μας, καίτοι προσκρούομε στην ταπεινοφροσύνη του π. Γερβασίου, αν δεν αναφέραμε τις πάρα πολλές τιμητικές διακρίσεις της Διακονίας Αποφυλακίσεως και του ιδίου, για το έργο που επιτελούν, όπως π.χ. από την Ακαδημία Αθηνών, την εκκλησία της Ελλάδος, τα Υπουργεία Δικαιοσύνης και υγείας, την Ορθόδοξη Εκκλησία της Πολωνίας και της Σερβίας, πρόσφατα δε τιμήθηκε και από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Κάρολο Παπούλια με τον Χρυσό Σταυρό του Τάγματος του Φοίνικος. Βέβαια οι αριθμοί και τα βραβεία μας εντυπωσιάζουν, ακόμα πιο εντυπωσιακή όμως είναι η μεταστροφή των κρατουμένων στο Χριστό. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε μεταξύ άλλων την περίπτωση δύο Αλβανών μουσουλμάνων, που αποφυλακίστηκαν με τη μεσολάβηση του Γέροντα και στη συνέχεια ζήτησαν να βαπτιστούν Ορθόδοξοι και μάλιστα με το όνομα «Γερβάσιος»!!!

Για κάθε πληροφορία στα τηλέφωνα: **23920/24223 ώρες 7-9 μ.μ.** και **23920/25866 ώρες 11-12 μεσημέρι** καθημερινά, εκτός Κυριακής. Ταχυδρομική Δνση: "ΟΣΙΑ ΞΕ ΝΗ" **Τ.Θ. 10147 – 54110 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ.**

"ΓΕΦΥΡΙ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ" ΕΓΙΝΑΝ ΟΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ

Ο δεσπότης Λάρισας και Τυρνάβου κ. Ιγνάτιος από το έτος 1996, που εγκαταστάθηκε μόνιμα στη Λάρισα, εξεδήλωσε τις προθέσεις του για τη δημιουργία μόνιμων εγκαταστάσεων λειτουργίας κατασκηνώσεων.

Αρχικά ως κατάλληλο τόπο επέλεξε την ορεινή Καλλιπεύκη. Από σχόλιο στο φύλλο τοπικής εφημερίδας της 27-8-2001 με τίτλο "Σχέδια" πληροφορηθήκαμε ότι "η Μητρόπολη έχει στα σκαριά σχέδια για δημιουργία νεανικών κατασκηνώσεων στην Καρίτσα". Μετά πάροδο ολίγων ημερών στην ίδια εφημερίδα είδαμε καταχωρημένη φωτογραφία που εικόνιζε είκοσι περίπου κληρικούς να συγκεντρώνουν και να καίουν ξηρά χόρτα στον προοριζόμενο χώρο της Καρίτσας για τις κατασκηνώσεις.

Ο Δεσπότης Ιγνάτιος με παπάδες στην «κατασκήνωση» της Καρίτσας

Από σχόλιο της ίδιας εφημερίδας πληροφορηθήκαμε ότι ο δεσπότης κ. Ιγνάτιος στη φιλανθρωπική εκδήλωση, που διοργάνωσε στις 24-4-2003 στο κέντρο "Βερσαλλίες", για την οικονομική ενίσχυση των συσσιτίων "Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ", ανακοίνωσε ότι αποπερατώνονται οι εργασίες των κατασκηνώσεων στην Καρίτσα και θα λειτουργήσουν την καλοκαιρινή περίοδο.

Νέο σχόλιο της ίδιας Εφημερίδας περί το τέλος του πρώτου 10ημέρου του Ιουνίου 2003 ανέτρεπε τα προαναφερόμενα γιατί στον προοριζόμενο για τις κατασκηνώσεις χώρο θα διανοιχθεί κοινοτικός δρόμος. Και η ανακοίνωση του δεσπότη στις "Βερσαλλίες" για τη λειτουργία των κατασκηνώσεων στην Καρίτσα ήταν "λόγια του αέρα";

Σύμφωνα με δημοσιεύματα της ίδιας πάντα εφημερίδας κατά το καλοκαίρι και τις αρχές του φθινοπώρου 2003 διεξήχθηκαν διαπραγματεύσεις μεταξύ του δεσπότη και του δημάρχου Νέσσωνος και επιτεύχθηκε συμφωνία δημιουργίας κατασκηνώσεων στην περιοχή της Σπηλιάς. Τελικά ναυάγησε και η συμφωνία αυτή για άγνωστους λόγους.

Το φθινόπωρο του 2004 η Μητρόπολη ανακοίνωσε ότι επήλθε συμφωνία με το δήμαρχο Κάτω Ολύμπου και οι εγκαταστάσεις της Μητρόπολης θα γίνουν σε έκταση της περιοχής Πυργετού. Σε τρεις μήνες συμπληρώνονται ήδη τέσσερα χρόνια και τοποθέτηση του θεμέλιου λίθου δεν διαφαίνεται.

Και να σημειωθεί ότι από τον κανονισμό λειτουργίας του προσκυνήματος της Αγίας Παρασκευής στα Τέμπη προβλέπεται η διάθεση ποσοστού 5% από τα ετήσια έσοδά του για τη λειτουργία κατασκηνώσεων. Το ποσοστό αυτό, σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η Μητρόπολη, το έτος 2003 ανήλθε σε 17.177,15 ευρώ και το έτος 2005 σε 16.843,88 ευρώ. Στη δωδεκαετή υποτιθέμενη ποιμαντορία του κ. Ιγνατίου μαζί με τους τόκους το αποθεματικό πρέπει να ξεπερνά τις 230.000 ευρώ. Υπάρχουν τα χρήματα και αν ναι γιατί δεν αξιοποιούνται; Αν δεν υπάρχουν τι έγιναν; Η Επιτροπή Διαχείρισης του Προσκυνήματος δεν πρέπει να δώσει κάποια εξήγηση; Απάντηση δεν πρόκειται, βέβαια, να δοθεί. Παγιώθηκε, κατά τα φαινόμενα, η τακτική της αδιαφάνειας. Και γιατί από το έτος 2005 και εντεύθεν δεν δημοσιοποιούνται τα έσοδα του προσκυνήματος; Αναπάντητο θα μείνει και το εύλογο αυτό ερώτημα. Αποτελεί όμως κοινό μυστικό. Απλούστατα δε θέλει η Μητρόπολη ο πιστός λαός και η κοινή γενικότερα γνώμη να γνωρίζουν τα έσοδά της.

Για περιπτώσεις ανάλογες με τις ανύπαρκτες κατασκηνώσεις της Μητρόπολης ο θυμόσοφος λαός μας αποφαίνεται με τις παροιμίες: "Ο Μανώλης με τα λόγια κτίζει ανώγια και κατώγια". "Ακόμη δεν τον είδαμε, Γιάννη τον φωνάξαμε". Και η Αγία Γραφή υπενθυμίζει: "Λαλείτε την αλήθειαν έκαστος προς τον πλησίον αυτού".

Ας αντιληφθεί, έστω και με υπερδωδεκάχρονη καθυστέρηση, ο δεσπότης κ. Ιγνάτιος Λάππας, ότι ένας δεσπότης δεν καταξιώνεται με προπαγανδιστικά χαλκεία και διαφημιστικά τερτίπια, αλλά με την προσωπική του

ΣΤΟΝ κ. ΙΓΝΑΤΙΟ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ κ. Ν. ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Κατασκήνωση στη Σπηλιά

Η προχθεσινή ήταν η δεύτερη συνάντηση, καθώς η πρώτη είχε πραγματοποιηθεί στη Σπηλιά όπου υπεδείχθη ο χώρος από τον οποίο ο Μητροπολίτης έμεινε ενθουσιασμένος.

Από την πλευρά του, ο κ. Ιγνατιος ενημέρωσε τη δημοτική αρχή για το ότι μηχανικοί επισκέφθηκαν το συγκεκριμένο χώρο και έδωσαν τη σχετική έγκριση για την έναρξη των εργασιών.

Ο κ. Ιγνάτιος, όπως τονίστηκε στη συνάντηση, πιστεύει ότι σύντομα θα ξεκινήσουν οι εργασίες.

ουσιαστική προσφορά. Και ας μην ξεχνά ότι, κατά την αντίληψη του πιστού λαού, "ο Θεός μπορεί να αργεί αλλά δε λησμονεί" και κατά την Αγία Γραφή "ο θεός ου μυκτηρίζεται".-

Α.Κ.

ΜΙΑ ΞΕΧΑΣΜΕΝΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Η διδασκαλία αυτή που παρουσιάζουμε είναι παρμένη από τον «Διάλογο Παλλαδίου περί βίου Ιωάννου Χρυσοστόμου», ένα βιβλίο που είναι η σημαντικότερη πηγή για τον τη ζωή του ιερού πατρός και βασίζεται στην προσωπική γνώση του συγγραφέα. **Παρουσιάζει λεπτομέρειες της ζωής του ι. Χρυσοστόμου**, που για την πλειονότητα των σημερινών κληρικών και μάλιστα των επισκόπων αποτελούν ιδιορρυθμίες, ασκητικές υπερβολές, παρατραβηγμένες τακτικές, και γενικά πράγματα που έγιναν «τω καιρώ εκείνω», αλλά δεν μπορούν να έχουν σχέση με την εποχή μας και την ποιμαντική δραστηριότητα των κληρικών μας,

η οποία εν πολλοίς σήμερα βασίζεται στα ακριβώς αντίθετα απ' όσα εφήρμοζε ο ι. Χρυσόστομος.

Παραθέτουμε τη διδασκαλία αυτή, γιατί είναι κατ' εξοχήν βιβλική, θεόπνευστη, σταυρική. Είναι διδασκαλία που θίγει την γαστέρα μας, την κοιλιοδουλία μας, την τρυφηλότητά μας. Δείχνει, πως και εμείς πρέπει να καταστούμε «επουράνιοι άνθρωποι και επίγειοι άγγελοι» και όχι μόνο άγιοι της Εκκλησίας μας.

Τους αγίους μας δεν αρκεί να τους θυμιατίζουμε μόνο, να τους προσκυνούμε, να ζητούμε τις πρεσβείες τους, να τους ανάβουμε κερί, αλλά να μιμούμεθα και την ζωή τους· λεπτομερώς και απαρεγκλίτως. Να γίνουμε εμείς οι ζωντανές εικόνες τους, τις οποίες να βλέπει ο κόσμος και να ανυψώνεται εις τον ουρανό, εις την αιωνιότητα, στα κάλλη του παραδείσου. **Εάν δεν εφαρμόσουμε τα όσα εκθέτουμε, τότε κ' εμείς κάνουμε ό,τι και οι διώκτες τους.** Τους εξορίζουμε από την ζωή μας και τους σκοτώνουμε στη θύμησή μας. Τυπικά και εξωτερικά τους τιμούμε, ουσιαστικά και πραγματικά τους κατατρέχουμε.

Ας δούμε λοιπόν την διδασκαλία αυτή και ας βάλουμε τον άγιο Χρυσόστομο οδηγό στην εν Χριστώ ανακαίνισή μας. Βρίσκεται στα κεφάλαια 12ο και 13ο του «Διαλόγου του Παλλαδίου περί του βίου Ιωάννου Χρυσοστόμου». Την παραθέτουμε σε ελεύθερη απόδοση και διασκευή.

Ποια ήταν η αιτία που έτρωγε μόνος ο ιερός πατήρ.

Οι λόγοι που το έκανε αυτό είναι οι εξής.

α΄. Κρασί δεν έπινε λόγω ζάλης κεφαλιού· μόνο ποτό από τριαντάφυλλο σε μεγάλους καύσωνες.

β΄. Το στομάχι του λόγω ασθενείας ήταν περίεργο. Τα έτοιμα μαγειρεμένα φαγητά του ήταν άνοστα· ζητούσε απλά και απέριττα.

γ΄. Λόγω εκκλησιαστικών φροντίδων ή λόγω συνεχούς ενασχολήσεώς του με την ερμηνεία δύσκολων χωρίων της Γραφής ξεχνούσε να φάγει. Παρέμενε άσιτος ή έτρωγε στα πεταχτά

δ΄. Δεν ήθελε να υποκύπτει σε κοινωνικές συμβατικότητες και ψευτοευγένειες. «Φάτε πάτερ· μας προσβάλλετε. Κάντε αγάπη και πιέστε λίγο κρασί. Μην είσθε υπερήφανος και φαρισαίος». Και άλλα παρόμοια.

ε΄. Ήταν υπερβολικά φειδωλός προς τους ανθρώπους της καλοπέρασης. **Θεωρούσε ιεροσυλία τη διάθεση χρημάτων για τραπέζια δημοσίων σχέσεων και κοινωνικών αναστροφών και όχι για τις ανάγκες των πτωχών.**

στ΄. Πίστευε στην ισότητα των ανθρώπων και στην απόδοση τιμών εξ ίσου σ' όλους. Ή έπρεπε να κάνει τραπέζι σ' όλο το πλήθος της επισκοπής ή σε κανένα.

ζ΄. Θυμόταν το ρητό των Πράξεων· «Ουκ αρεστόν εστίν ημάς καταλείψαντας τον λόγον του Θεού διακονείν τραπέζαις, επισκέψασθε ούν, αδελφοί, άνδρας εξ υμών μαρτυρουμένους επτά, πλήρεις Πνεύματος αγίου και σοφίας, ούς καταστήσομεν επί της χρείας ταύτης· ημείς δε τη προσευχή και τη διακονία του λόγου προσκαρτερήσομεν» (Πραξ. 6,2-4). **Αν οι απόστολοι δεν επέτρεπαν στον εαυτό τους ούτε με τα τραπέζια των πτωχών ν' ασχολούνται εις βάρος του κηρύγματος και της προσευχής, πόσω μάλλον δεν επιτρέπεται στους διαδόχους τους ν' ασχολούνται με πρωτόκολλα κοσμικών τιμών και δημοσίων σχέσεων.**

Το αγωνιστικό άλογο, όταν δεν μπορεί να τρέξει, γυρίζει το μύλο. Ο έχων την διακονία του λόγου, όταν τεμπελιάσει ή είναι ανίκανος γι' αυτήν, προσπαθεί με τραπέζια να επιδράσει στους ανθρώπους. Και καλά αν αυτό το κάνει στους πτωχούς. Τότε τρέφει τον Χριστόν (πρβλ. Ματθ. 25,35). Συνήθως όμως το κάνει σε πλουσίους και αξιωματούχους, για να το επαινέσουν, για να μη τον κατηγορούν ή να μη συγκρούονται μαζί του και για να τον καλούν και αυτοί με τη σειρά τους. «Κέρνα με να σε κερνώ, να περνούμε τον καιρό». Ξεχνούν όμως οι παρομοίως πράττοντες τον λόγο του Κυρίου· «Πλην ουαί υμίν τοις πλουσίοις, ότι απέχετε την παράκλησιν υμών. Ουαί υμίν οι εμπεπλησμένοι, ότι πεινάσετε. Ουαί υμίν οι γελώντες νύν, ότι πενθήσετε και κλαύσετε. Ουαί όταν καλώς υμάς είπωσι πάντες οι άνθρωποι· κατά τα αυτά γαρ εποίουν τοις ψευδοπροφήταις οι πατέρες αυτών» (Λουκ. 6,24-26).

Μα έτσι δεν καταργούμε την εντολή της φιλοξενίας;

Η φιλοξενία είναι μεγίστη αρετή. Μ' αυτήν ο **Λώτ** προσέλκυσε την ευλογία του Θεού και σώθηκε από την καταστροφή των Σοδόμων (πρβλ. Γεν. κεφ. 19ο). Ο δε **Αβραάμ** με την φιλοξενία φιλοξένησε αγγέλους και απέκτησε γιο στα γηρατειά. Γ' αυτό και ο Παύλος συμβουλεύει· «Η φιλαδελφία μενέτω, της φιλοξενίας μη επιλανθάνεσθε· δια ταύτης γαρ έλαθον τινές ξενίσαντες αγγέλους» (Εβρ. 13,1).

Αυτός όμως που φιλοξενεί πρέπει να έχει φρόνηση του φιδιού και την ακεραιότητα του περιστεριού. Να υπακούει στο «Παντί τω αιτούντι σε, δίδου» (Λουκ. 6,30) αλλά και στο «Μη πάντα άνθρωπον εισάγαγε εις τον οίκον σου» (Σοφ. Σειρ.11,20), για να μη δεχθείς λύκο αντί για πρόβατο ή αρκούδα αντί για βόδι και πάθεις ζημία αντί για κέρδος.

Όταν φιλοξενεί κάποιος πρέπει να εξετάζει·

α΄. Εάν ο τόπος είναι έρημος και δεν υπάρχει άλλο κατάλυμα.

β΄. Εάν μπορεί ν' ανέχεται ξένα ήθη ή και βλαπτικά γι' αυτόν και την πνευματικότητά του.

γ΄. Να εξετάζει εάν ο φιλοξενούμενος είναι φτωχός ή πλούσιος, άρρωστος ή υγιής, ευσεβής ή ασεβής.

Ο Αβραάμ ούτε υπάτους φιλοξένησε ούτε στρατηγούς ούτε τους διάσημους άνδρες της οικουμένης, αλλά κατοικώντας σε έρημο τόπο υποδεχόταν τους τυχόν περαστικούς. Και **ο Λώτ** δεχόταν τους ξένους, για να μη τους κακοποιήσουν σεξουαλικά με τις ανώμαλες ορέξεις τους οι Σοδομίτες. Και **ο Χριστός** έθρεψε στην έρημο αυτούς που για μια μέρα ολόκληρη άκουγαν το κήρυγμά του, αφού μετέβησαν πεζοί στην έρημο για ν' απολαύσουν της θείας διδασκαλίας του παίρνοντας μαζί τους και ταλαιπωρώντας τα παιδιά τους.

Ο **Χρυσόστομος** έμενε στην Κωνσταντινούπολη, με πληθώρα ξενοδοχείων, δυνατότητα φιλοξενίας, ευνομία και ασφάλεια. Δεν υπήρχαν οι αντίξοες συνθήκες που υπήρχαν στην περίπτωση του Λώτ, του Αβραάμ και του Χριστού μας. Γιατί να εγκαταλείψει την διδασκαλία και να προσφέρει φιλοξενία; Διότι **ανώτερη από τη φιλοξενία είναι η διδασκαλία και ποιμαντική φροντίδα.** Η φιλοξενία ωφελεί τους συγχρόνους, ενώ η διδασκαλία τους μεταγενέστερους. Η πρώτη κερδίζει μόνο τους παρόντες, ενώ η δεύτερη και τους απόντες· τους παρόντες με το κήρυγμα, τους απόντες με τα συγγράμματα (ή τις κασσέτες ή τα βίντεο ή τα DVD σήμερα). Πιο εύκολο είναι να χορτάσει κανείς με φαγητό αυτόν που πεινά -και μπορεί να το κάνει ο οποιοσδήποτε-, πολύ δύσκολο όμως να χορτάσεις την ψυχή, να την φέρεις στην κατάνυξη και την μετάνοια, και αυτό δεν μπορεί να το κάνει ο τυχών αλλά ο χαρισματούχος. **Γι' αυτό ο προφήτης Αμώς απειλεί τους συγχρόνους του όχι με «λιμόν άρτου και ύδατος, αλλά λιμόν του ακούσαι τον λόγον του Κυρίου» (Αμώς 8,11).**

Κακά υλικά χορτασμού.

Η Εύα διώχτηκε από τον παράδεισο, όταν άκουσε το φίδι και έφαγε από το δένδρο. Ο Κάιν έκανε την αδελφοκτονία, αφού δοκίμασε πρώτος τις απαρχές δίνοντας τα πρωτεία στην δική του λαιμαργία. Τα παιδιά του Ιώβ βρήκαν τον θάνατο όταν έτρωγαν κ' έπιναν. Ο Ησαύ έχασε την ευλογία όταν έγινε δούλος στην κοιλιά του. Ο Σαούλ έχασε την βασιλεία όταν έφαγε παράνομα τα καλύτερα πρόβατα. Ο Ισραήλ εξόργισε τον Κύριο όταν επιθυμούσε το τραπέζι της Αιγύπτου. Ο Οφνί και ο Φινεές, τα παιδιά του Ηλεί, θανατώθηκαν την ίδια ώρα στον πόλεμο, γιατί άρπαζαν τα κρέατα που ήταν για θυσία. Και ο Ισραήλ «απελάκτισε» τον ευεργέτη του Κύριο όταν «ενεπλήσθη» και «ελιπάνθη» και «επαχύνθη» και «επλατύνθη» (Δευτ. 32,15). Οι Σοδομίτες ασέλγησαν παρά φύση όταν με αδιάκοπα συμπόσια αλλοίωσαν την κρίση τους. **Την διαρκή ενασχόληση με τα τραπέζια και τα συμπόσια ελέγχει ο Ησαΐας λέγοντας· «Αλλοίμονο σ' εκείνους που σηκώνονται το πρωΐ και επιδιώκουν τα ποτά, που μένουν ως αργά το βράδυ, επειδή το κρασί θα τους κατακάψει. Γιατί μαζί με την κιθάρα και το ψαλτήρι πίνουν το κρασί, τα έργα όμως του Κυρίου δεν τα βλέπουν»** (Ησ. 5,11-12). Ο δε πλούσιος έχασε τον παράδεισο από τα διαρκή συμπόσια, ενώ ο Λάζαρος τον κέρδισε τρώγοντας ψίχουλα.

Αγαθά λιτής και ασκητικής ζωής.

Ο Ενώχ μεταφέρθηκε ζωντανός από τον κόσμο στους ουρανούς με την πίστη του και όχι με συμπόσιο. Ο Νώε διέσωσε το ανθρώπινο γένος με την πίστη του, όταν ο Θεός καθάριζε τον κόσμο από τ' αδιάκοπα συμπόσια και τα ακάθαρτα έργα. (Ο Χάμ, ο οποίος συνέχιζε τα συνήθη έργα των ανθρώπων μέσα στην Κιβωτό όπως είναι τα συζυγικά καθήκοντα, κατεκρίθει και είχε οικτρό τέλος· σημ. μεταφραστού). Ο Αβραάμ νίκησε τους πέντε βασιλείς των Σοδόμων με την πίστη και την δικαιοσύνη του παρά με τα φαγητά και τα ποτά.

Ένσταση: Ο Αβραάμ όμως προσέλκυσε το Θεό με το τραπέζι του.

Εξήγησα τις συνθήκες που φιλοξένησε ο Αβραάμ τους τρεις αγγέλους. Ας μη βρίζουμε αυτά που έγιναν καλώς τον κατάλληλο καιρό και χρόνο. Ας μη μιμούμεθα επιπόλαια τις γραφές. Γιατί αν συνεχίσουμε έτσι, θα πούμε· Αφού γέννησε η παρθένος Μαρία, ας γεννήσουν και οι παρθένες που αφιερώθηκαν στο Θεό. (Αφού τεκνοποίησε η Θάμαρ με τον πεθερό της, ας το κάνουν και άλλοι. Αφού η Ραάβ η πόρνη συνεργάσθηκε με τους εχθρούς του έθνους ας το κάνουμε κ' εμείς κ.ο.κ. Υπάρχουν πράγματα στην αγία Γραφή που γίνονται μια φορά και η επανάληψη τους είναι αμαρτία· σημ. μεταφραστή).

Ας συνεχίσουμε όμως τα παραδείγματα των δικαίων.

Ο Ιακώβ απέσπασε τα του Λάβαν με την άσκηση και όχι με συμπόσια. Διότι λέγει· «Συνέβη να καίγομαι μαζί με την φωτιά και την παγωνιά της νύκτας και έφυγε από μένα ο ύπνος» (Γεν. 31,40) και δεν ζητούσε στην προσευχή του τίποτε περισσότερο από ψωμί και ρούχο λέγοντας· «Εάν μου δώσεις ψωμί να φάγω και ρούχο να ντυθώ, απ' αυτά που θα μου δώσεις θα σου προσφέρω το ένα δέκατο» (ένθ. ανωτ. 28,20-22).

Ο Μωυσής τι τραπέζια έκανε και τι ποτά κερνούσε όταν ανέβαινε στο Σινά, όταν έβγαζε από την πέτρα νερό και έριχνε τροφή εξ ουρανού στις χιλιάδες των Ιουδαίων που διοικούσε; Βάσταξε τις πλάκες του νόμου και όχι εντόσθια χοίρων και κότες από την Φάσιδα και ψάρια από το πέλαγος και διαφανείς φιάλες κρασί από την Τύρο.

Ο Σαμουήλ με τραπέζια απεμάκρυνε τα είδωλα ή με τον λόγο; (Α΄ Βασ. 7,3-4, 15-17).

Ο Δαυίδ πότε έστησε τραπέζι τρυφής, αυτός που έλεγε ότι «σποδόν ωσεί άρτον έφαγον, και το πόμα μου μετά κλαυθμού εκίρνων»; (Ψαλμ. 101,10).

Ο Ηλίας, ο δημιουργός της αναγκαστικής οικουμενικής νηστείας με την οποία καθάρισε τον Ισραήλ, **τι τραπέζια έκανε, αυτός που για τραπεζοκόμους είχε τα κοράκια;**

Ο Δανιήλ, ο γίγαντας της αρετής και προφήτης, αρνήθηκε την τράπεζα του βασιλέως και ευκαίρως ακαίρως ενήστευε· αυτός που στόμωσε τα λιοντάρια και έπεισε τον βασιλιά ν' απαρνηθεί τους ειδωλολατρικούς θεούς, τι τραπέζια έκανε;

Ο Ιωάννης ο Πρόδρομος που έτρωγε μέλι και ακρίδες και ντυνόταν όπως οι καμήλες, τι τραπέζια έκανε; Χι μόνο δεν φίλευε κανένα, αλλά τους κεντούσε την συνείδηση με τον πικρό, σκληρό και ελεγκτικό του λόγο.

Ο Παύλος τι τραπέζια έκανε ή σε τι τραπέζια λάμβανε μέρος, αυτός που είπε «Δεν θα φάω κρέας καθόλου για να μη σκανδαλίσω τον αδελφό μου»; (Α Κορ.8,13). Τι γράφει στον **Τιμόθεο**, «Πρόσεχε» τη της τραπέζης φιλοτιμία ή «τη αναγνώσει, τη παρακλήσει, τη διδασκαλία»; (Α΄ Τιμ.4,13). Και στην Β΄προς Τιμόθεον συμπληρώνει· «Κήρυξον τον λόγον, επίστηθι ευκαίρως ακαίρως, έλεγξον, επιτίμησον, παρακάλεσον, εν πάση μακροθυμία και διδαχή» (Β΄ Τιμ. 4,2). Πουθενά δεν μιλάει για τραπέζια και κεράσματα. Και τι θυμίζει στον Τιμόθεο, τα συμπόσια και τις ευτυχίες που δεν είχε ποτέ, ή τα βάσανα και τις θλίψεις που αντιμετώπισε στο Ικόνιο στα Λύστρα και αλλού; (βλ. Β΄ Τιμ. 3,10-12). Συγχρόνως δε του υπενθυμίζει, ότι αυτοί που θέλουν να ζουν ευσεβώς εν Χριστώ Ιησού δεν θα τους καλούν σε τραπέζια, αλλά θα τους διώκουν. Και στον Τίτο δεν γράφει για φαγητά και ποτά, αλλά για ελέγχους και διδασκαλία, για προσωπική και οικογενειακή αρετή και πνευματικότητα. **Τους δε Κρήτες, όταν τους κατηγορεί, τους λέγει ότι είναι «γαστέρες αργαί» (Τιτ. 1,12), τουτέστιν αργόσχολοι και θαμώνες συμποσίων.**

Ο Παύλος, όταν περιγράφει τη ζωή των αποστόλων, λέγει· «Και πεινώμεν και διψώμεν και γυμνητεύομεν» (Α΄Κορ. 4,11), «εν λιμώ και δίψει, εν νηστείαις πολλάκις» (Β΄Κορ. 11,27). Πουθενά τραπέζια και συμπόσια. Αντιθέτως μαστιγώσεις, φυλακίσεις, ναυάγια, πορείες επικίνδυνες κ.ά. Τα μόνα συμπόσια που συμμετείχε ήταν των πιστών ανθρώπων που τον φιλοξενούσαν απλά στις περιοδείες του· π.χ. η Λυδία, ο δεσμοφύλακας των Φιλίππων, ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα κ.ά.

Ας μας πουν οι κοιλιόδουλοι και πολυφαγάδες και γυναικομανείς, οι οποίοι μέμφονται την άσκηση του Ιωάννου Χρυσοστόμου, όταν έψαξαν την Π. Διαθήκη και την Κ. Διαθήκη πού βρήκαν να επαινείται το συμπόσιο; Εκτός όταν προσφέρεται στους ξένους, και τούτο για την σύναψη συνθήκης ειρήνης.

***

Αναφέραμε στην αρχή μερικά από τα κακά των συμποσίων· ας προσθέσουμε και μερικά άλλα.

α΄. «'Εκάθισεν ο λαός φαγείν και πιείν και ανέστησαν παίζειν'. Ην δε το παίγνιον μέθης έκγονον. 'Δεύτε ποιήσωμεν θεούς οίτινες προπορεύσονται ημών'. Οι γάρ σεισμόν υποστάντες δι οίνου, κινητούς θεούς επεζήτουν, τον άσειστον και πάντα πληρούντα άνευ βαδίζειν αφέντες». Δηλαδή όπως φαίνεται στο 32ο κεφ. της Εξόδου, τα συμπόσια των Ισραηλιτών, όταν απουσίαζε ο Μωυσής στο όρος Σινά, έγιναν αφορμή να πέσουν σε ειδωλολατρία και πνευματική μοιχεία.

β΄. Ο πύργος της Βαβέλ κτίσθηκε μετά την ανακάλυψη του κρασιού από τον Νώε.

γ΄. Ο Ιωσήφ πουλήθηκε ως δούλος ενώ τα αδέλφια του μετείχαν σε συμπόσιο.

δ΄. Ο Ιωάννης ο Πρόδομος απεκεφαλίσθη κατά την διάρκεια του πορνικού συμποσίου του Ηρώδη.

Ο Χριστός μετά το θαύμα του πολλαπλασιασμού των πέντε άρτων, **όταν είδε τους ανθρώπους να δίνουν μεγαλύτερη σημασία στο συμπόσιο παρά στην διδασκαλία του, τους λέγει·** «Αμήν αμήν λέγω υμίν, ζητείτε με, ούχ ότι είδατε σημεία, αλλ' ότι εφάγατε εκ των άρτων και εχορτάσθητε. **Εργάζεσθε μη την βρώσιν την απολλυμένην, αλλά την βρώσιν την μένουσα εις ζωήν αιώνιον» (Ιω. 6,26-27)** Και συνεπλήρωσε πιο κάτω· «Εγώ ειμί ο άρτος της ζωής· ο ερχόμενος προς με ου μη πεινάση, και ο πιστεύων εις εμέ ου μη διψήση πώποτε» (Ιω. 6,35). Και όταν ο Χριστός παρευρέθη σε συμπόσιο στο σπίτι της Μάρθας και της Μαρίας, συμβούλευσε τη Μάρθα που «περιεσπάτο περί πολλήν διακονίαν» για να τον ευχαριστήσει· «Μάρθα Μάρθα, μεριμνάς και τυρβάζη περί πολλά· ενός δε εστί χρεία· Μαρία την αγαθήν μερίδα εξελέξατο, ήτις ουκ αφαιρεθήσεται απ' αυτής» (Λουκ. 10,41).

Δηλαδή το συμπόσιο, και όταν υπάρχει, να είναι λιτό και απέριττο και να συνοδεύεται από πνευματική ωφέλεια. Γι' αυτό στα μοναστήρια, ακόμα και όταν τρώνε, διαβάζουν συνεχώς πατερικά έργα, θεωρώντας την τροφή πάρεργο αν και αναγκαία και δίνοντας προτεραιότητα στην πνευματική τροφοδοσία.

***

Ας λέγει λοιπόν μαζί με τον Κύριο και ο καλός Ιωάννης ο Χρυσόστομος· «Δικό μου συμπόσιο είναι η διδασκαλία και η διανομή του λόγου του Θεού, στην οποία και εκλέχθηκα για την σωτηρία του λαού. Δική μου τροφή να κάνω το θέλημα του Θεού. **'Εμόν βρώμα εστίν ίνα ποιώ το θέλημα του πέμψαντός με και τελειώσω αυτού το έργον'» (Ιωάν. 4,34).**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΓ΄

Θα πει κάποιος·

-Ας καλούσε μόνο επισκόπους και μάλιστα τους ευσεβέστερους για να μη συμβούν έκτροπα, ή τουλάχιστον τους δικούς του κληρικούς, για να μιμείται τον Κύριο που έτρωγε με τους 12 αποστόλους.

Θα δεχόταν όμως οι κληρικοί να γευματίζουν με τον Ιωάννη τρώγοντας σε ακατάλληλη ώρα ή ημέρα; Και αν δέχονταν, δεν θα γόγγυζαν οι άλλοι, πως μόνο κληρικούς τραπεζώνει; Και δεν θα ελεγχόταν ο ι. Χρυσόστομος από τα λόγια του Ιεζεκιήλ, «Οι ποιμένες φροντίζουν τον εαυτό τους και όχι τα πρόβατά τους» (βλ. Ιεζ. 34,2); **Ο άνθρωπος που ζούσε συνεχώς στον ουρανό θα δεχόταν να κατατρύχεται από εγκόσμιες συμβατικότητες; Ο άνθρωπος που στ' αυτιά του κουδούνιζε ο λόγος των αποστόλων «Ιδού ημείς αφήκαμεν πάντα, και ηκολουθήσαμέν σοι· τι άρα έσται ημίν;» (Ματθ. 19,27) θα δεχόταν να εγκαταλείψει έστω και για λίγο την διακονία του λόγου για την διακονία των τραπεζών;**

Οι πλείστοι των επισκόπων, θέλοντας να καλύψουν την απουσία ζήλου τους για τα πνευματικά, επινοούν τα τραπέζια και τα υψηλά οικοδομήματα, ώστε να φανούν καλοί και φιλόπονοι. Και όταν λέγω ψηλά οικοδομήματα δεν εννοώ τις εκκλησίες και τα φιλανθρωπικά ιδρύματα, αλλά τα κρεμαστά περιβόλια και τις δεξαμενές βροχής και αισχρά μικτά λουτρά σε μυστικά δωμάτια, και άλλα πολλά που υπάρχουν σε μερικά επισκοπεία (βλ. P.G. 47,39-47).

Εδώ τελειώνει η παράθεση του Παλλαδίου για την τακτική της ζωής του ι. Χρυσοστόμου. Ίσως φαίνονται υπερβολικά τα τελευταία περί δραστηριοτήτων οικοδομικών και άλλων τινών κάποιων επισκόπων· οι γνωρίζοντες όμως καλώς την εκκοσμίκευση της εκκλησίας μας δεν εξίστανται. Και όσοι παρατηρούν την σύγχρονη πραγματικότητα βλέπουν τα ατοπήματα κάποιων εκκλησιαστικών ανδρών να τείνουν να γίνουν κανών και γενικός τρόπος ζωής πάντων των ιερωμένων. Ο Θεός να δώσει ν' ανανήψουμε όλοι μας, έχοντας ως πρότυπά μας τους αγίους μας με τις «ιδιορρυθμίες» τους. Γένοιτο.

Διά την απόδοση·
www.pigizois.net/pmeletios

Πάλι ξαναχτύπησαν !!!

Την περασμένη Κυριακή διαβάστηκε εγκύκλιος που καλούσε τον κόσμο να αγοράσει λαχεία μιας λαχειοφόρου που προετοίμασε η «Ερανική Επιτροπή» της Μητρόπολης της οποίας τα χρήματα θα διατεθούν για την αποπεράτωση του Ναού στο Καμερούν.
«Και να θέλεις να αγιάσεις δεν σ' αφήνουν οι .. εγκύκλιοι».
Είπαμε πως, το θέμα «Καμερούν» έλαβε τέλος, μετά από τις ανακοινώσεις της Μητρόπολης και των σχετικών δημοσιευμάτων σε εικονογραφημένα περιοδικά και εφημερίδες, που αποδείκνυαν την αποπεράτωση του ναού που ανέλαβε η Μητρόπολη Λάρισας να κατασκευάσει.
Ελάτε όμως που, πρόσφατες εγκύκλιοι, λαχειοφόροι, ανακοινώσεις και υπομνήσεις έρχονται να βεβαιώσουν το αντίθετο, όταν ζητούν, αμέσως ή εμμέσως, τον οβολό των πιστών «για την αποπεράτωση του ναού».
Ξαναγράψαμε για το θέμα αυτό και διατυπώσαμε τις εύλογες απορίες μας, τις οποίες επαναφέρουμε, μια και το θέμα κατάντησε «γεφύρι της Άρτας» που ποτέ δεν τελειώνει. Και τότε το κακό σταμάτησε και το γεφύρι θεμελιώθηκε με τη θυσία της γυναίκας του πρωτομάστορα. Μήπως εδώ απαιτείται η θυσία του «πρωτομάστορα» για να τελειώσει ο αποπερατωμένος ναός;
Γιατί δεν δικαιολογείται να μας λέτε ότι Νοέμβριο λειτούργησε ο μητροπολίτης Καμερούν, το Φεβρουάριο θα γίνονταν τα εγκαίνια (θυρανοίξια;) και ο ναός να μην έχει αποπερατωθεί.

Στον Τύρναβο

Τι έγινε με τον έλεγχο που πραγματοποίησε η επιτροπή για οικονομικές ατασθαλίες σε ναό του Τυρνάβου; Τα δανεικά που πήρε από ναούς της πόλης και των χωριών γιατί δεν επιστράφηκαν; Τί λένε εκεί στο επισκοπείο;
Θα επανέλθουμε γιατί έχουμε σχετικές καταγγελίες.

Ο ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ

Όλοι οι αγωνιζόμενοι χριστιανοί της Λάρισας και Επαρχίας να είμαστε παρόντες στο προσκλητήριο του τίμιου αγώνα μας για μια Εκκλησία αγία και άμωμη τη μέρα της εθνικής μας γιορτής (Τετάρτη **25** Μαρτίου 2009) στις **10:30** το πρωί στον Ιερό Ναό του Αγίου Αχιλλίου (πλατεία Μητέρας).

Να τιμήσουμε τους πατέρες και αδελφούς μας, οι οποίοι το 1821 με το αίμα τους απελευθέρωσαν την πατρίδα μας από τους Τούρκους, μετά από 400 χρόνια σκλαβιάς.

Να στείλουμε, όπως πάντα, μήνυμα στις εκκλησιαστικές, πολιτικές και δικαστικές Αρχές ότι **η σιωπηλή παρουσία μας** σημαίνει **διαμαρτυρία** τόσο για τα τεκταινόμενα στο χώρο της Εκκλησίας, όσο και για την αδιαφορία, τη μεροληπτική στάση προς τη μία μόνο πλευρά και την απάθεια των αρμοδίων στο χρονίζον τοπικό εκκλησιαστικό πρόβλημα.

Τέλος, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης ενός έτους από την εκλογή του Αρχιεπισκόπου στο θρόνο της Εκκλησίας της Ελλάδος να στείλουμε μήνυμα στον Προκαθήμενο ότι είναι ευκαιρία να συνδέσει το όνομά του με μια ιστορική απόφαση, κλείνοντας οριστικά την επί τριακονταπενταετία πυορρούσα πληγή του εκκλησιαστικού προβλήματος δίνοντας την πρέπουσα λύση. Μη λείψει κανένας από το προσκλητήριο αυτό του αγώνα. Ας μείνουμε εδραίοι και αμετακίνητοι, αδελφοί!

Ο ΑΕΤΟΣ ΚΙ' Ο ΣΑΛΙΑΓΚΑΣ

Κοινή είναι η διαπίστωση: όπου και να στρέψει το βλέμμα σου θα δεις στραβά. Κυττάζεις προς τα πάνω (εξουσίες); Σαπίλα! Προς τα κάτω; Χάος! Δεξιά κι αριστερά κοινή "πηγή": ο υλισμός. Πώς να ξεδιψάσεις; Είναι αλήθεια πως, όσο περισσότερο γνωρίζεις αυτή την κοινωνία τόσο περισσότερη απογοήτευση αισθάνεσαι. Η κατάσταση δεν περιγράφεται!

Αφορμή να κάνουμε αυτές τις σκέψεις μας έδωσε επιστολή μαθήτριας Λυκείου, η οποία δημοσιεύτηκε στην "Ελευθερία" της Λάρισας την 21-2-09 στην οποία κατήγγελε καθηγήτρια η οποία "επιτηρούσε" μαθητές που διαγωνιζότανε σε Πανελλήνιο διαγωνισμό στο μάθημα της βιολογίας. Η εν λόγω καθηγήτρια υπηρετεί σε ιδιωτικό σχολείο (Λύκειο) και "επιτηρούσε" τους δικούς της μαθητές. Η "επιτήρηση" ήταν τόσο προκλητική και αδιάντροπη υπέρ των μαθητών της και ασφαλώς σε βάρος των άλλων που δεν ήταν δικοί της! Ωραίος διαγωνισμός. "Υψηλό" το αίσθημα της ευθύνης της άγνωστης καθηγήτριας. Διδάσκει "ήθος". Καταλαβαίνουμε τη θέση της: μια αποτυχία των μαθητών του ιδιωτικού σχολείου στο διαγωνισμό θα έχει συνέπειες αρνητικές και στην ίδια (απόλυση;) αλλά και στο ιδιωτικό σχολείο που υπηρετεί, αφού η αποτυχία των μαθητών του θα μειώσει το κύρος του, θα πέσει στα μάτια της κοινωνίας. Γι' αυτούς τους λόγους λοιπόν, η άγνωστη καθηγήτρια "βρήκε" τον τρόπο ν' ανεβάσει τις "μετοχές" της στο ιδιωτικό σχολείο αλλά και της επιχείρησης.

Χωρίς αμφιβολία η μέθοδος αυτή της βοήθειας των "ημετέρων" υπηρετεί την αναξιοκρατία και μας θυμίζει το παρακάτω ανέκδοτο με τον αετό και το σάλιαγκα το οποίο εκφράζει τη σημερινή κοινωνία. Ας το δούμε και ας διδαχτούμε. Λέγει πολλά.

Ο αετός είναι το σύμβολο της λεβεντιάς και της αξίας. Ο σάλιαγκας, το ερπετό! Ανεβαίνει με τα σάλια του και τα κέρατά του. Μ' αυτά ανοίγει το δρόμο του και σέρνεται. Οι πιο ψηλές κορφές είναι για τον αετό. Αν θέλουμε αετούς, που μας χρειάζονται, πρέπει να καταδικάσουμε όλους τους τρόπους που προωθούν σάλιαγκες σε όλους τους χώρους: πολιτικούς, εκκλησιαστικούς, κοινωνικούς, εκπαιδευτικούς κ.λ.π.

Μια φορά λοιπόν ο αετός καθισμένος στην απάτητη κορφή του βουνού, ένοιωσε κάτι να του γαργαλάει τα πόδια. Κυττάζει και τί να δει; Ένας σάλιαγκας!!

- Πώς ανέβηκες εδώ; Ήταν η απορία του.
- Συ, πώς ανέβηκες; Ρωτά ο σάλιαγκας.
- Ανέβηκα με το βλέμμα μου που βλέπει μακρυά και τα φτερά μου που είναι πήχες! Απάντησε αγέρωχα ο αετός.
- Εγώ ανέβηκα με τα σάλια μου και τα κέρατά μου, είπε ο σάλιαγκας. Εγώ δεν σχίζω τους αιθέρες, σαν εσένα: γλείφω και σέρνομαι κι' ανεβαίνω...

Αυτή είναι η θλιβερή πραγματικότητα. Οι σαύρες, οι χαμαιλέοντες, κι' οι σάλιαγκοι, φράσουν το δρόμο στους τίμιους αγωνιστές! Η υποκρισία, η διπλωματία, η "πολιτική", τα μέσα, κατάντησαν μεγάλες αρετές! Έτσι, το άρθρο 16 παρ. 2 του Συντάγματος 1975/1986 το οποίο ομιλεί για το σκοπό της παιδείας που είναι η ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, η ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και η διάπλαση ελεύθερων και υπεύθυνων πολιτών, πάει περίπατο... Η πράξη μας διαψεύδει. Η αναξιοκρατία, όταν συμβαίνει στο χώρο της ανάδειξης των εκκλησιαστικών ηγετόρων είναι ό,τι το χειρότερο! Τα παραδείγματα είναι πολλά. Και κοντά μας και μακρυά μας.

Μήπως όμως το λάθος δεν είναι στο σάλιαγκα, αλλά στον αετό; Ενδιαφέρθηκαν όσο πρέπει οι αετοί (συνειδητοί χριστιανοί) για τους κάμπους (κοινωνία;). Έχουμε οι Χριστιανοί στα χέρια μας το Ευαγγέλιο και τους Ιερούς κανόνες και δεν ζούμε όπως επιτάσσουν τα Ιερά κείμενα. Πώς γίνονται αλήθεια οι εκλογές των επισκόπων; Γίνονται σύμφωνα με τους ιερούς κανόνες; Ω, της δυστυχίας μας! Να γιατί οι κάμποι γέμισαν σαλιάγκους! Γεμίσαμε ερπετά και μας κακοφαίνεται. Όχι! Οι φταίχτες είμαστε εμείς. Δεν σκύψαμε με ενδιαφέρον στα προβλήματα της κοινωνίας. Θεωρούμε αλλότριο καθήκον το θέμα της εκλογής των ποιμένων της Εκκλησίας. Επόμενο είναι να ενδιαφέρονται άλλες – σκοτεινές δυνάμεις, για το ποιός θα εκλεγεί Πατριάρχης, αρχιεπίσκοπος, επίσκοπος κ.λ.π. Πώς ζητούμε φωτεινούς Ιεράρχες, σπουδαίους πολιτικούς, άξιους επιστήμονες; Αφού απρακτούμε ως κοινωνία, επόμενο είναι να γεμίσουμε από σάλιαγκους. Αυτοί δεν έχουν φτερά. Έχουν σάλια. Μεγάλα φτερά και καθαρά μάτια έχει μόνο η αλήθεια που λέγεται Ευαγγέλιο του Χριστού. Μ' αυτή ας πορευτούμε!

Χ.Κ.